

LAPINKÄVIJÄ
2011

SISÄLLYSLUETTELO

Puheenjohtajan puheenvuoro	1
Toimitukselta	1
Imatran Lapinkävijät ry Pieni vilkaisu taakse päin	2
Retkitoimikunta	4
Melontatoimikunta	9
Pyöräilytoimikunta	12
Ollinmajatoimikunta	14
Lapinmajatoimikunta	17
Ulkoilun juhlaa	20-21
Tiedotustoimikunta	22
Toimihenkilöt vuosilta 2000 - 2011	23
Hieno talvi Ollinmajalla	25
Suomi Meloo Turku - Espoo	26
Suomi Meloo 2012 info	28
Häämatkalla	29
Saariselän kartta	30
Yllätyksiä retkillä	31
Mitalisadetta	32
Lapinmajan kuulumiset	32
Korjausmatka Ylläs-Jumpuraan	33
Lapinmajojen arvontasäännöt ja hinnat	35
Retkiä vuodelle 2012	36
Retkivarusteiden hinnat	36
Vuosikokous 2011	37
Toimintasuunnitelmat vuodelle 2012	38
Osoitemuistio	39

Imatran Lapinkävijät ry:n
vuosijulkaisu, 55 vsk.

Kansikuva: Suon kiertoa
Velhonkodan – Tunturijärven laavun välillä
Äkäslompolossa
Kuvaaja: Juha Vainikka

LAPINKÄVIJÄ

Toimitustiimi:
Arja Lifländer
Tuula Rahkonen
Jukka Kirjonen

Painopaikka: Saimaprint

PUHEENJOHTAJAN PUHEENVUORO

Olemme viettäneet Imatran Lapinkävijöiden 60 – vuotisjuhlavuotta yleisötapahtumien merkeissä esitellen toimintaamme imatralaisille. Keväällä Varpasaassa ja syksyllä Imatrankoskella Ivonniemessä järjestetyissä tapahtumissa oli väkeä mukavasti mukana. Juhlavuosi huipentuu 19.11.2011 Stora – Enson vieraskerholla pidettävään juhlaan.

Imatran lapinkävijöiden jäsenmäärä on noussut kuluneena vuonna uuteen ennätykseen, 1120 jäsenen, mikä viittaa toimintamme olleen onnistunutta ja mielenkiintoista.

Lapinmajoilla on vierailtu ahkerasti. Ylläs - Jumpurassa ja Saarihelyssä on kunnostettu sisätiloja. Ne ovat nyt hyvässä kunnossa, eikä isompia korjauksia tarvitse tehdä vuosiin. Kiilopään Outaladun vuokralla ollut tontti ostettiin asunto – osakeyhtiölle omaksi. Tällä järjestelyllä päästiin eroon korkeasta vuosivuokrasta.

Tänä vuonna 40 – vuotta täyttänyt Ollinmaja on perinteisesti ollut suosittu taukopaikka. Talven aikana siellä kävi lähes 6000 hiihtäjää nauttimassa majan antimista. Toivottavasti Imatran kaupungin Ukonniemen uusi jäähalli ja kilpalatu eivät vie kaupungin resursseja pitää kunnossa Vuoksen itäpuolen hiihtolatuja, mitkä ovat olleet kaupunkilaisille erittäin tärkeitä kymmeniä vuosia. Itäpuolen laduilla hiihtää vuosittain varmasti toistakymmentä tuhatta hiihtäjää aina nappulaikäisistä vaareihin.

Haluan lausua kiitokset kuluneesta vuodesta Imatran Lapinkävijöille, johtokunnalle, toimikunnille ja talkooväelle. Olemme onnistuneet mielestäni hyvin ja saaneet imatralaisia joukolla liikkeelle järjestämiimme tilaisuuksiin ja tapahtumiin.

Hyvää Joulua ja Onnellista Uutta Vuotta koko jäsenistölle perheineen.

*Mara
puheenjohtaja*

TOIMITUKSELTA

Kuusikymmentä vuotta on monta pitkää kilometriä valkoista latua, monen monituista askelta erämaassa tai melanvetoa järven selällä; hikeä, rakkoja, itikanpistoja, mutta myös tuleen tuijottamista, savun nuuhkimista ja tunnelmointia. Kuuteenkymmeneen vuoteen sisältyy niin iloa kuin suruakin. Siihen sisältyy muistoja ystävistä, yhdessä kulkemisesta ja yhdessä tekemisestä.

Yhdistys ei olisi voimissaan, jos ei olisi tehty yhdessä asioita. Ei olisi ruoktua Itäkairassa, ei majapaikkoja eri puolilla Lappia, ei olisi kanoottivajvoja Ukonniemessä eikä Ollinmajaa Kurkisuon laidassa. Pidetään huoli jatkosakin, että teemme asioita yhdessä. Kun näet lehdessä talkookutsun, tule paikalle. Vain osallistumalla turvaat palvelujen jatkumisen.

Tämä juhlalehtikin on tehty talkoilla, kirjapainon osuutta lukuun ottamatta.

Lehden ilmestymisaika on tavallista aikaisempi, koska halusimme sen valmistuvan ennen Lapinkävijöitten juhlapäivää. Juhlan kunniaksi tässä lehdessä on jälleen jotain aivan uutta. Toivottavasti pidätte näkemästänne. Moni henkilö totesi pienoishistoriikkia kootessaan, että

Lapinkävijä – lehti on verraton tietopankki yhdistyksemme asioissa. Vanhoista numeroista löytyi helposti tarkistettaviksi monta nimeä ja vuosilukua, tapahtumista puhumattakaan.

Lehti myös jaetaan Imatralla pääosin talkoilla. Mikäpäns on iltalenkin varrella kopsautella lehtiä postilaatikoihin. Mutta mutta, jakajilta on tullut viestejä, että vielä löytyy laatikoita ilman nimeä tai edes numeroa. Ei niin vaatimaton pidä olla, ettei edes nimeä postilaatikkoon laita! Lehtien osoitetarroissakin saattaa olla virheellisiä tietoja. Vilkaiskaapa jokainen, ovatko osoitteet ajan tasalla. Virheistä voi ilmoittaa jäsensihteerillemme, yhteystiedot ovat tuonnempana tässä lehdessä.

Ensi vuonna palaamme jälleen arkeen ja lehden tavanomaiseen ilmestymisaikaan. Suurkiitokset kaikille lehtiaineistoa toimittaneille sekä toimikuntien historiikkien tekijöille!

Tiedotustoimikunta

IMATRAN LAPINKÄVIJÄT RY PIENI VILKAISU TAAKSE PÄIN

Banderolli on viritetty jo monien puiden ja pylväiden väliin kertomaan, mikä porukka on asialla. Tässä banderollin ensiesiintymisen Varpasaassa toukokuussa 2011. Kuva Raimo Verta

Yhdistyksen 50-vuotisjuhlia vietettiin railakkaasti Imatran teatterin Housut pois-näytelmän merkeissä. Meno oli sen mukaista, että ensimmäiset juhlijat poistuivat jo puheiden jälkeen ennen teatteriesityksen alkua ja kato kävi vielä väliajalla. Näyttelijätkin ihmettelivät, että olipa hiljainen yleisö. Ainakin me järjestäjät muistamme juhlan, emmehän voineet edellisenä talvena varausta tehdessämme tietää, mikä esitys syksyllä on. Ostimme siis sian säkissä. 60-vuotisjuhlissa onkin ihan kotikutoista ohjelmaa.

Jos on vettä virrannut Vuoksessa, niin on Lapinkävijöiden toiminnassakin tapahtunut viimeisen kymmenen vuoden aikana. Jokainen toimikunta kertoo omassa osiossaan kuulumisensa.

Meidän oma kotimme kairassa, Muorravaarakanruoktu, on täyttänyt 50 vuotta. Juhlaretkellä rakennusaijoja muistelivat Eero ja Raija Melto, heidän tyttärensä Maija, Pertti Ollin poika Pesonen ja poikansa Hannun sekä Eki Ihanainen Minna-vaimonsa kanssa. Pertti ja Eki olivat ruoktun rakennustöissä ollessaan 16-vuotiaita. Sen reisin jälkeenkin on useita retkikuntia kolunnut ruoktun nurkilla. Kummasti sinne Lapinkävijöiden mieli vetää.

Siinä missä Muorravaarakka on kaihoisana mielessä, on meillä kotikoloja lähempänäkin. Ollinmaja on tietenkin kaikille Lapinkävijöille läheinen, mutta se on siellä, joskus kelirikkoistenkin teiden ja lukittavan puomin takana, eikä siis kovin käyttökelpoinen kokouspaikkana. Yhdistys vuokrasi kolmen vuoden ajan Mellonmajaa, joka

oli kokous- ja kurssipaikkana erinomainen. Mellonmaja oli tähdenlento. Imatran kaupunki lupasi vuokrahyvitystä, kunhan vain pitäisimme huolta majasta. Vuokra kuitenkin kohosi ja kohosi, ja katsoimme viisaammaksi luopua majasta siinä vaiheessa, kun vasta aloimme huomata majan mahdollisuudet. Johtokunnan kokouksia pidettiin sen jälkeen Kohosen Matin työpaikalla, ja kun vuonna 2008 puheenjohtaja vaihtui Heinosen Martiksi, pidettiin kokouksia urheilutalolla. Puheenjohtajilla oli monta seinällistä mappeja kodeissaan, eivätkä kotijoukot niistä pitäneet. Piikadulta löytyi sopiva huone, johon mahtuu mapit, retkeilyvälineet ja talvisin myös melontarekvisiittaa, eikä vuokrakaan päätä huimaa. Siellä on nyt Lapinkävijöiden oma pikku pesä kokouksia ja tuumaustuokioita varten.

Yhdistyksen kevät- ja syyskokouksia on pidetty kylpylässä, nuorisoseurantalolla, Vuoksenhoviissa ja tätä nykyä Kaukopään portilla Ensolassa. 55-vuotisjuhlia vietimme kakkukahvien kera nuorisoseurantalolla. Tuolloin palkittiin ansioituneita toimijoita.

Suomen Ladun 70-vuotisjuhlissa meillä oli edustus, mutta juhlistimme sitä itsekin järjestämällä iloisen ulkoilutapahtuman Ollinmajalla. Suomen Ladun kanssa yhteisenä tapahtumana osallistuimme syysliittokokouksen järjestämiseen vuonna 2006. Tuolloin yhdistykseltä oli kokouksessa runsas edustus, ja Matti Kohonen toimi syysliittokokouksen puheenjohtajana. Muutoinkin yhdistys on yrittänyt lähettää osallistujan Suomen Ladun päättäviin kokouksiin. Kevätkokouksessa 2007 Matti Kohonen ojensi Imatran Lapinkävijöiden uuden

standaarin Suomen Ladulle.

Standaari sai alkunsa vuonna 2005 rahastonhoitaja Ilmo Pesosen ihmettelystä, eikä yhdistyksellä sellaista ole. Eihän sitä ollut, joten Ilmo sai kunnian käynnistää suunnittelutyö. Yhdistyksen 55-vuotisjuhlassa vuonna 2006 ensimmäiset standardit luovutettiin Elli Mäkysel-le ja Eero Mellolle. Sen jälkeen standaa-reja on jaettu 18 kappaletta. Standaarisääntöjä on johtokunnassa hiottu näihin päiviin asti, mutta eivätköhän ne nyt ole valmiit.

Vuosien varrella on tullut muutaman kerran esille, että "rättikauppaa" ei kukaan halua pyörittää. Tekstiilejä on kuitenkin siunaantunut, nyt uusimpana suuren suuri banderolli, joka muun muassa 60-vuotisjuhlatapatussa on koristanut niin Varpasaarta kuin Valtionhotellin puistoa. Banderollissa on ohuelle kankaalle painettu Lapinkävijöiden tunturilogo ja kangas on helppo virit-

tää puiden tai pylväiden väliin sinne, missä haluamme olla esillä. Edelleen myynnissä on tunturilogollisia hihamerkkejä ja juhluvuoden kunniaksi hankittuja lippahattuja, joista on kuvallinen mainos tässä lehdessä. Putkihuivejakin oli, mutta ne myytiin jo kaikki.

Vettä virtaa Vuoksessa ja vuodenaajat vaihtuvat, mutta Lapinkävijöiltä löytyy toimintaa sähän kuin sähän. Lapinkävijöiden hiukset harmaantuvat, mutta mieli säilyy nuorekkaana. Vierivä kivi ei edelleenkään sammaloitu. Eivät toki kaikki Lapinkävijät vielä harmaannu. Jäsenmäärä kasvaa iloisesti ja toimintaa löytyy kaikille vauvasta vaariin. Jäsenmäärä on kivunnut jo yli tuhannen. Siinäpä sitä on haastetta, miten huomioida kaikkia toiminnassa. Kaikki toimikunnat ottavat mielellään vinkkejä vastaan.

Tuula Rahkonen

Johtokunta kuvattu kokouksessa Piikadulla 25.10.2011. Eturivissä vasemmalta Ritva Pesonen, Martti Heinonen, Ilmo Pesonen ja Reino Ylä-Mononen. Takarivissä vasemmalta Heikki Huolman, Arja Lifländer, Pekka Sarkanen, Tuula Rahkonen, Sirikka Ruokolainen ja Hannu Siira, joka myös otti tämän kuvan. Kuvasta puuttuvat Tuula Kotola ja Jukka Kirjonen.

Jäsenmäärän kehitys:

2000 962
2001 981
2002 1015
2003 1059
2004 1073
2005 1049

2006 1080
2007 1068
2008 1085
2009 1096
2010 1096

Syksyllä 2011 jäsenmäärä oli 1120 henkeä.

HISTORIA

RETKITOIMIKUNTA

Retkitoimikunta Voimalaitoksenniemessä talkoopuuhissa 1.10.2011. Vasemmalta Olavi Patrakka, Hannu Siira, Tuula Rahkonen, Arto Vilkkonen ja Nanna Hintsanen. Kuvasta puuttuvat Martti Räisänen ja Maija Pakarinen, joka otti tämän kuva.

2000-luvulle siirryttäessä retkitoimikunta jatkoi perinteistä toimintaansa ulkona tapahtuvan kunto- ja liikunnan edistämiseksi järjestämällä sunnuntairetkiä kuukausittain ja muutaman pidemmän retken vuoden aikana. Lisäksi toimikunta on järjestänyt kursseja erilaisista aiheista.

Vuosituhaten alussa oli sauvakävely vielä sen verran uutta, että ohjatut sauvakävelyillat vetivät porukkaa. Iltoja pidettiin Ukonlinnan ja Mellonmajan alueilla. Mitä suosittumaksi sauvakävely tuli, sitä pienemmäksi osanottajajoukko kutistui, kunnes noin viiden vuoden jälkeen ohjatut sauvakävelyt lopetettiin. Nykyisin sauvakävelijöitä opastetaan muiden tapahtumien yhteydessä.

Riemukkaita hetkiä Raahenmajalla

Pisimpään Lapinkävijöiden toimintasuunnitelmassa on ollut koululaisten hiihtolomaviikolla järjestetty Saariselän hiihtoviikko. Viikon majoitus on aina ollut Raahenmajalla, josta Imatran Lapinkävijät omistavat kolme osaketta. Matkat ovat olleet ratkiriemukkaita bussimat-

koja ja Raahenmaja on tarjonnut tiiviin ja yhteisöllisen majoituksen. Yhteiset, osittain opastetut hiihtoretket, yhteiset ruokailut ja iltaohjelmat sopivat lapsiperheille, mutta eivät välttämättä yksinäisille tai parillisille aikuisille. Lapset ovat viihtyneet hiihtoladuilla, Kaunispään rinteillä ja myös tuvan lattialla temmeltämässä tai painimassa. Viime vuonna matka jouduttiin perumaan osanottajien vähyden vuoksi, eikä matka ole tulevanakaan talvena toimintasuunnitelmassa.

Harmi, sillä viikon aikana ovat tutuksi tulleet niin Saariselän loistavat hiihtoladut, Kiilopään savusauna, Saariselän kappeli, saamelaismuseo Siida, kylpylä aaltokoneineen ja miksei myös Tunturihotelli. Hiihtolomamatkoja viime vuosikymmenellä ovat vetäneet Juha Vainikka, Arja Lifländer, Unto Joona ja Tuula Rahkonen.

Rinkat selkään ja tunturiin

90-luvun alkupuolelta lähtien yhdistyksen Lapinvaelluksia ovat vetäneet Tuula Rahkonen ja Martti Heinonen, eikä uusia oppaita ole liiemmin ilmaantunut. Vuonna 2007 viimein Maija Pakarinen, tuolloin vielä Hintsanen, rohkeni lähteä opaskursseille. Kurssin jälkeen Maija veti

Kaikki, mitä hyvään retkeen kuuluu: iloisia ihmisiä, elävää tulta, nokopannukahvit ja makkaraa. Olavi Patrakan kuva Lusikkovuoren retkeltä 21.9.2008.

kaksi Lapin vaellusta, toisen Utsjoki-Kevon alueelle ja toisen UKK-puistoon aina Muorravaarakkaan asti. Nyt Maija keskittyy uuden retkeilijäsukupolven kasvattamiseen ja palaa vaellusoppaaksi sitten joskus.

Vaelluksia on tehty Lemmenjoelle, Kilpisjärvelle, Lyngeniin, Hammastunturiin, Pöyrisjärvelle, Kevolle ja Akumajalle. Matkat on tehty bussimatkoina, jolloin mukana on ollut vähintään kaksi ryhmää. Lemmenjoen matkalla oli mukana myös päiväretkiryhmä. Käsivarteen suuntautuneella matkalla samassa bussissa oli sekä Kilpisjärvelle jäänyt päiväretkiryhmä, Kilpisjärveltä Norjan ja Ruotsin puolella vaeltanut ryhmä että Norjan Lyngeniin suunnannut ryhmä. Hammastunturin ja Pöyrisjärven matkoilla oli bussissa mukana omatoimivaeltajia. Karigasniemen Akumajalle suuntautuneella matkalla oli bussi melkein täysi, vaikka päämatkalla oli vain 12 henkilöä. Mukana oli päiväretkiryhmä, kaksi yhdistyksen vaellusporukkaa sekä useita omatoimisia vaellusryhmiä. Tällainen yhteinen matkustaminen onkin järkevää sekä taloudellisesti että ekologisesti. Monet latuyhdistykset käyttävät yhteiskuljetuksia, vaikka yhdistyksen omia opastettuja vaelluksia ei olisikaan.

Lapinkävijät ovat laajentaneet reviiriään myös ulkomaille, aina Afrikkaan asti, kun yksi ryhmä kävi Martti Heinosen johdolla tutustumassa Kilimanjaron ja Sانسibariin vuosien 2001 ja 2002 vaihteessa. Martti veti myös kaksi matkaa Keski-Eurooppaan Mont Blancin vuoristoon ja toisen matkan Huippuvuorille. Ensimmäisen matka Huippuvuorille hän veti vuonna 1998.

Lähempänäkin voi retkeillä

Kun viikon mittaisille Lapin matkoille oli joskus vaikea saada väkeä, keksi Hannu Siira tarjota vaihteeksi syksystä, viikonlopun mittaista lakanamatkaa. Ensimmäinen matka tehtiin Ilomantsiin ja se veti kolmenkymmenen hengen osallistujamäärän. Tuli selväksi, että aina ei tarvitse matkustaa Lappiin asti nauttimaan retkeilystä ja maisemista. Ilomantsin jälkeen oli vuorossa Kolin vaaramaisemat, ja seuraavana vuonna Lieksan Karhunpolulle suuntautuneella matkalla mukana oli myös Tuula

Rahkosen vetämä vaellusryhmä, joka vietti vaelluksen varrella yön laavulla. Vuonna 2008 ruskaviikonloppua vietettiin Kerimäen Salpaliinjalla ja Hytermän saassa. Vuonna 2009 Hannu Siira veti henkeä, ja Tuula Rahkonen ja Maija Pakarinen järjestivät viikonloppuretken Uukuniemelle.

Alkukesästä on liikuttu sekä kävelemällä että soutamalla. Toukokuussa 2007 mentiin Hannu Siiran johdolla tutustumaan Suomen Ladun hallinnoimaan Harjuntupaan Punkaharjulle. Siellä asiantuntijaoppaana oli Antti Kanerva (hän opasti myös Hytermässä), ja viikonlopusta tuli todella tuhti tietopaketti alueen luonnosta ja historiasta. Yllättävää, miten paljon uutta löytyy paikasta, jonka ohi on sujuvasti ajellut vuosikymmenet.

Toinen mielenkiintoinen alkukesän matka oli vuonna 2008 tehty kirkkoveneretki Viljakansaaren ympäri. Matka oli suurin piirtein yhtä pitkä kuin Sulkavan soudussa on, mutta kahdelle päivälle jaettuna se oli hyvinkin inhimillinen. Yön retkiporukka vietti maatilamajoituksessa. Hannu järjesti seuraavalle keväälle vastaanavanlaisen matkan Puumalan seudulla, mutta halukkaita soutajia ei enää löytynyt.

Kevätmatkoista suosittu oli myös hiirenkorvaretki Ilo-mantsiin vuonna 2010, jolloin Hannu Siira veti päiväretkeläisten ryhmää Käenkoskelta Susitaipaleelle ja Maija Pakarinen veti vaellusryhmää.

Uusinta uutta retkitarjonnassa on kahtena talvena tehty luistelu/potkukelkkamatka Linnasaaren kansallispuistoon auratulle matkaluisteluradalle. Retki uusitaan taas helmikuussa 2012.

Kun ikää tulee, rinkka, makuupussi ja teltta jätetään kotiin ja tilalle tulevat sauna, valmis ruoka ja mukavuus. Saariselkä kuitenkin kiinnostaa. Niinpä Hannu Siira veti vuonna 2009 ruskamatkan hotellimajoituksella ja retki uusitaan kesäkuussa 2012.

Päiväretket

Päiväretkiä on pyritty tarjoamaan kuukausittain lukuun ottamatta kesäkuukausia. Retkillä on koluttu Imatran, Ruokolahden, Rautjärven, jopa Puumalankin metsiä

tietenkään Joutsenoa unohtamatta. Retkillä on liikuttu jalan, suksilla tai lumikengillä. Päiväretkille on lähdetty eväät repussa ja matkan varrella on tehty makkarapaistotulet. Reitin pituus ei näillä retkillä ole ratkaiseva, vaan ulkona vietetty aika. Osanotto näillekin retkille on ollut vaihteleva. Joskus letka on ollut pitkä, mutta onpa retki jouduttu perumaankin, kun vetäjä ei ole yksin hällunut lähteä.

Joskus on tehty myös pieniä lumikenkäretkiä, joilla voi tutustua välineisiin, jos ei ole ennen kokeillut. Kokeilijoita on riittänyt. Viime talvena yhdistys hankki myös kahdet pienet lasten lumikengät, jotka ovat olleet suosittu.

On joskus vaikea ajatella, minkälaisilla retkillä on kysyntää. Siinä missä Helsingin seudulla on huutava pula muutaman tunnin reppuretkistä, eivät meillä päin tällaiset reppuretket oikein vedä. Toisaalta, hyvä niin, sehän osoittaa, että meillä osataan retkeillä yksinkin ja omissa porukoissa. On myös käynyt selväksi, että niin sanotuille lakanamatkoille on kysyntää. Niille vain ei tahdo löytä vetäjää, kun käytettävissä olevat oppaat ovat vielä niin kiintyneitä rinkaankin.

Kursseja

Retkeilykursseja on ollut tarjolla useampiakin, mutta nekään eivät ole innostaneet. Viimeisin kokonainen retkikurssi oli 10 vuotta sitten Mellonmajan jättikurssi, jolla oli yli 40 osanottajaa. Kurssi oli liian suuri ja jäi pintapuoliseksi. Sen jälkeen on kehitetty kokonaan maastossa tapahtuva kurssi, mutta liekö se koettu liian vaivalloiseksi. Viime syksynä oli tarkoitus pitää retkeilykurssi Lapinvaelluksen yhteydessä, mutta sekään ei herättänyt kiinnostusta. Kun kokonainen kurssi ei ole innostanut, on pidetty erikseen kursseja esimerkiksi suunnistuksesta, ensiavusta ja retkiruoista.

Uutukaisinta uutua Lapinkävijöiden valikoimassa on geokätkentä, jonka tiimoilta on ollut kaksi eri tapahtumaa. Ensimmäinen Mika Asikainen Suomen Ladusta kävi Ollinmajalla pitämässä herätekurssin, ja Latuneuvoja Reijo Laamanen tuli urheilutalolle opastamaan vähän pidemmälle. Urheilutalon tapahtuma oli samalla kätkeilyiden tapaaminen, ja sinnehan pölähtikin porukkaa ympäri Suomen. Uskomattoman innostunutta porukkaa olivatkin. Geokätköilyyn oli mahdollista tutustua myös Lapinkävijöiden 60-vuotistapahtumassa keväällä Varpasaareissa kätkeilyjärjestö Ruotsin opastuksella. Geokätkentä on hauska laji ja sopii ikään ja kuntoon katsomatta kaikille. Jos joku näkee omissa käytäytävien henkilön harhailemassa vaikkapa Ollinmajan pihassa, niin varmaan hänkin on etsimässä sitä kätkeä, siellä jossain.

Lapset mukaan

Perinteisesti Lapinkävijöiden toiminta on suunnattu aikuisille, mutta lapsillekin on järjestetty yhtä ja toista. Kati Kauppinen-Miikki, Arja Lifländer ja Tuula Rahkonen järjestivät 2000-luvun alussa useita Metsämörri-kouluja Ollinmajalla ja suosio oli suuri. Samoin oli laita Muumi-hiihtokouluun, joita Kati apureineen veti. Hiihtokoulujen järjestämiseen osallistui myös Ollinmajan väki tarjoamalla kurssilaisille välipalaa ja päätösjuhlat.

Elävää tulta ei koskaan väsy katsomaan. Sen äärellä on hyvä muistella menneitä, kuten Ahti Mielikäinen ja Kaija Vilkkio tässä kuvassa tekevät. Kuva Raimo Verta.

Vähän aikaa oli taukoa lasten toiminnassa, kunnes Heidi ja Raili Malinen kävivät kurssit ja rupesivat vetämään Muumi-hiihtokouluja ja aikovat mennä myös Metsämörriohjaajakurssille.

On lapsia huomioitu muutenkin. Jo yli kymmenen vuotta syksyn ohjelmassa on ollut Lammassaaren kuumaretki, joka sopii hyvin myös lapsille. Retkellä on kävelty pimeässä tai tuikittu taskulampuilla ja onpa saattanut joskus vähän pelottaakin. Nuotion äärellä paistetut makkarat ja emäntien tarjoamat mehut ovat kuitenkin häivyttäneet pelot pois.

Senioriretket

Alkusyksen yhteinen tapahtuma on ollut alun perin yhdistyksen senioreille järjestetty bussiretki jonkin retkikohteeseen. Nämä retket saivat alkunsa toukuussa 2006 yhdistyksen senioreille järjestetyssä muistelutapaamisessa. Tilaisuuteen saapui 20 entuudestaan toisilleen tuttuja retkikavereita, jotka muistelivat, missä sitä ennen retkeiltiin. Siltä istumalta päätettiin lähteä yhdessä retkelle, ja ensimmäinen senioriretki tehtiin 15.10.2006 perinteiselle Lötkön siirtolohkareryhmälle eli Särkihotelliin. Mukana oli 47 eri ikäistä retkeilijää. Retki muuttui koko perheen retkeksi, ja seuraavana vuonna Sulkavan Linnavuorelle tehdyllä retkellä oli 40 osanottajaa. Syksyllä 2008 oli vuorossa Luumäen Salpaliinjan kuuluva Lusikkovuoren luola, jota esitteli Salpa-Safareiden opas. Vuoden 2009 tapaaminen oli Ukonniemessä järjestetty Syksytapahtuma, johon osallistui noin 100 henkilöä, joista nelisenkymmentä oli lapsia. Viime syksyn retki tehtiin Kylänien Rastiniemeen. Retkillä on bussikollettu ja emäntätoimikunnan tarjoamat kahvit. Tämän hetken käytäntö on, että joka

HISTORIA

Tässä jälleen yksi perinteinen vaellusryhmän poseerauskuva Muorravaarakanruoktun edustalla. Kuvassa vasemmalta Tiina Pussi, Tuomo Pussi, Toivo Kykkänen, Kauko Hintsanen, Maija Pakarinen, joka puuttui retkitoimikunnan kuvasta, Hannu Kietäväinen ja Eeva Kykkänen. Kuva Nanna Hintsanen.

Retkeillä voi vaikka kaupungin keskustassa, viiri ohjaa oikealle reitille. Kuva on Lapinkävijöiden 60-vuotisjuhlan kunniaksi järjestetyltä polkuretkeltä 2.10.2011. Reitille lähettämässä ovat Hannu Siira (vas), Martti Heinonen ja Arto Vilkkö. Kuva Raimo Verta

toinen vuosi retki tehdään kauemmaksi ja joka toinen vuosi lähelle. Tänä vuonna vuorossa oli yhdistyksen 60-vuotisuhaltaapahtuma Imatrankoskella Voimalaitoksen-niemessä, ja siellähän oli ilahduttavasti niin senioreita kuin junioreitakin.

Pyörälläkin retkeillään

Vuonna 2004 Lapinkävijöihin perustettiin uusi pyöräilytoimikunta. Nimenomaan uusi, sillä vanha pyöräilytoimikunta oli reilu kymmenen vuotta aikaisemmin sulautettu retkitoimikuntaan. Tuolloin ei innokkaita pyöräilijöitä ollut, joten retkitoimikunta järjesti muutama kerran kesässä pyöräretken. Kun pyöräily valtakunnallisestikin virkosi, erotettiin pyöräily jälleen omaksi toimikunnaksi, ja retkitoimikunta jatkoi etenemistä ilman pyöriä.

Vapepa

Imatran Lapinkävijät liittyi 2002 Vapaaehtoiseen pelastuspalveluun eli Vapepaan. Vapepa on verkosto, johon kuuluu kymmeniä yhdistyksiä ja niiden kautta satoja henkilöitä, jotka hälytyksen tullessa lähtevät johdettua etsimään kadonnutta lähimmäistä. Lapinkävijät ovat säänkestäviä ja tottuneet kulkemaan maastoissa ja vesillä, ja ovat siksi hyviä etsijöitä. Vapepalla on ollut monia hyviä kurseja peruskursseista lähtien, ja moni Lapinkävijä on niitä käynyt. Hälytyksiä on muutaman kerran vuodessa, ja aina paikalla on ollut joku Lapinkävijä. Yhdistyksen pitkäaikainen rahastonhoitaja Tuija Hallahuhta (nykyisin Peiponen) on myös aktiivi Vapepalainen. Hänen muutettuaan Lappeenrantaan jäämme vaille innoittajaa, mutta yhteistyö paikallisen Vapepan kanssa sujuu hyvin. Lapinkävijöiden yhteyshenkilönä aloitti Hilpi Ketola ja hänen muutettuaan paikkakunnalta tehtävää jatkoi Heli Liikkanen.

Pyhät Polut

Valtakunnallisista retkistä kohdallemme on osunut vuosituhaten vaihteessa kuljettu Eurovaellus ja kymmenen vuotta myöhemmin Pyhät Polut.

Eurovaellusta suunniteltiin yhteisenä koko Etelä-Karjalan alueella, ja silloin viikon aikana alueellamme edenneen vaelluksen tiimoilta järjestettiin oheisohjelmaa koskinäytöksestä lähtien. Meikäläiset eivät sentään päässeet patojen luukkuja aukomaan, mutta järjestimme melontaa, patikkaretkiä ja nuotiotulia.

Pyhät Polut taas on Suomen Ladun entisen toiminnanjohtajan Tuomo Jantusen suurhanke, jolla sadat tuhannet ihmiset saadaan vaeltamaan polkuja ja metsäteitä pitkin Imatralta Enonkoskelle. Imatran Lapinkävijät on osallistunut poluille järjestämällä kaikille vaelluksille ensimmäinen taukopaikan ruokailun Risuniemen luontopolun varrelle. Toteutuksessa ovat olleet mukana sekä emäntä- että retkitoimikunnat. Vaellukseen kuuluu, että osuuksilla on mukana paikallisoppaia kertomassa paikallisista asioista. Tätä paikallisoppaan tehtävää ovat suorittaneet retkitoimikunnan retkenvetäjät. Pyhät Polut vaelluksen pääoppaana toimii aina pappi ja toisena oppaana retki- tai muu maallisempi opas. Kaksi Lapin-

kävijää on toiminut tällaisena maallisena oppaana koko matkan Enonkoskelle.

Retkeily jatkuu

Lapinkävijöillä on varastossaan hyllyllinen rinkkoja, hyllyn päällyys ahkioita, iso pino telttoja, kasa lumikenkiä ja nurkallinen eräsuksia, joita vuokrataan pikkurahalla tarvitseville. Hyvin ovat päässeet välineet retkeilemään.

Retkeilyvälineet uudistuvat ja retkeilylehdistä löytää aina jotain uutta välinettä tai varustetta, jota ilman ei pärjää. Loppujen lopuksi mikään muu ei muutukaan. Ihminen ei muutu. Monen ihmisen sisältä löytyy kaipaus luontoon ja hiljaisuuteen, kokemaan ja monen mielestä myös selviytymään. Mitä kiireisemmäksi ja pirstaleisemmaksi ihmisen elämä menee, sitä enemmän luonto ja luontoliikunta voi tarjota. Lääkärit ovat jo oppineet antamaan liikuntareseptejä. Joku kaunis päivä he osaa- vat kirjoittaa myös luontoreseptejä.

Imatran Lapinkävijöiden retkitoimikunta järjestää edelleen päiväretkiä kuukausittain, muutamia viikonloppuretkiä ja viikon mittaisia vaelluksia vuosittain. Tärkeintä ei ole se, miten pitkä letka on perässä, vaan että se ainakin osanottaja saisi retkeltä rentoutusta ja voimaa arkiseen elämäänsä.

Tervetuloa retkille!

Teksti Tuula Rahkonen

Imatran Lapinkävijöitten puna – mustan hittituotteen saat omaksesi 15 eurolla. Sitä on myytävänä yhdistyksen järjestämissä tilaisuuksissa. Voit tiedustella lippistä myös johtokunnan jäseniltä sekä toimikuntien vetäjiltä.

MELONTATOIMIKUNTA

Melontatoimikunnan tehtävä on ylläpitää melontaharrastusta ja hoitaa kanoottien sekä melontarvikkeiden vuokraustoimintaa. Melontatoimikunnalla on ollut tarkoitus järjestää vuosittain koulutusta uusille melojille retkimelontakurssin muodossa. Tässä on onnistuttu keskimäärin joka toinen vuosi. Kurssien osallistujamäärät ovat vaihdelleet kymmenen ja kahdenkymmenen välillä. Kurssin kautta on saatu paikkakunnalle uusia melojoita ja toimikuntaan uusia aktiivisia jäseniä.

Lisäksi on lähes joka vuosi koulutettu toimikunnalle uusia ohjaajia, jotka toimivat melontatapahtumien vetäjinä. Vuodesta 2001 lähtien on yhdeksän henkilöä opiskellut melonnanohjaajaksi.

Keskiviikon iltamelonnat, matalan kynnyksen toiminta ilman erillistä ilmoittautumista, on osoittautunut melontatoimikunnan suosituimmaksi toiminnaksi. Lähtö tapahtuu kanoottivajan rannasta klo 18 ja paluu klo 21 koko kesäkauden ajan.

Vuonna 2008 kokeiltiin torstai – iltainen kuntomelontaja, jotka eivät saaneet sillä kertaa mainittavaa suosiota.

Vuonna 2001 iltamelontoihin osallistui 70 henkilöä ja vuonna 2011 80 henkilöä. Näitten välillä henkilömäärä on ollut vaihtelevasti 65 – 98. Huippuvuonna 2002 osallistujia oli 116 henkilöä.

Vuosien saatossa vakiintuneet melontaretket:

Hiirenkorvamelonta, jonka kohteet ovat lähivesillä muunmuassa Lieviskäjoki, Vasari, Savonkaita - Lieviskälampi, Simpelejärvi, Käyhkää - Hiekkaniemi, Nurmijärvi - Nenosenlampi, Nurmijärvi – Jaatisenlampi.

Osallistujia on ollut vaihtelevasti kymmenen molemmin puolin.

Suomi meloo korkean paikan leiri on koko päivän kestävä 20 - 40 km pituinen melontaretki, jonka kohteina ovat olleet muun muassa Pullikainen, Iltotula – Suomensalo – Ala - Lyly, Imatra – Lappeenranta.

Osallistujia on ollut vaihtelevasti kymmenen molemmin puolin.

Kuutamomelonta korvaa tavallisen keskiviikon iltamelonnan elokuun lopulla. Kuutamomelonnassa melontamatka on tavallista lyhyempi, ja ilta sisältää makkara-paistoa Lammassaaren laavulla, sekä kuutamon ihailua säään salliessa. Osallistujia on aina ollut melko paljon, kymmenestä jopa kahteenkymmeneen.

Ruskamelonta, eli retki syksyllä ruskan aikaan lähivesillä. Kohteina ovat olleet Käyhkää - Kukonharjun kanava, Lieviskälampi - Hiekkaniemen laavu, Nurmijärvi - Jaatisenlampi, Vasari, Savonkaita - Lieviskälampi, Käyhkää - Kukonharju.

Osallistujia on aina ollut kohtuullisen paljon: 8 – 15 henkilöä.

Imatran Lapinkävijöiden joukkue on osallistunut Suomi Meloo - tapahtumaan joka vuosi vaihtelevalla kokoonpanolla.

Erämelonnan SM-kisoissa on ollut edustaja Imatran Lapinkävijöistä.

Vuosittain on järjestetty eri työyhteisöille TYKY – melontoja sekä peruskoululaisille melontaohjausta.

Suomi Meloo 2011. Kanootit halkovat tyylikkäästi tyyntä vedempintaa. Kuva: Arja Lifländer

Vuosittain kanoottivajalla on järjestetty kevät - ja syys-talkoot. Talkoiden vakiosisältöä ovat olleet muun muassa viirin sekä laiturin nosto ja lasku, haravointi, rännien puhdistus, kaluston inventointi, kelluntaliivien ja aukkoiteiden pesu. Vuonna 2010 kanoottivajat maalattiin erillisissä talkoissa. Lisäksi tarvittaessa on järjestetty kaluston kunnostustalkoita.

Kahdella kanoottivajalla on säilössä yhdistyksen jäsenten kanootteja noin 70 kappaletta sekä yhdistyksen omat kanootit.

Yhdistyksellä on melontakalustoa seuraavasti:

12 kajakkikyksikköä

8 kajakkikaksikkoja

4 inkkarikanoottia

Kanoottien kuljetukseen on kaksi peräkärä, joista uudempi ja suurempi hankittiin vuonna 2011.

Lisäksi yhdistyksellä on monenlaisia muita melontavarusteita kuten melontaliivejä, melojoita, aukkoiteita, sokkoiteita, vesiretkelykarttoja ym.

Tuula Kotola

HISTORIA

*Ohjaajien kanssa vesillä Varpasaassa.
Kuva: Reino Ylä – Mononen*

*Melontaan tutustumista Varpasaaren kevättapahtumassa.
Kuva: Reino Ylä – Mononen*

Inkkarimelajat tauolla Arabiankorven vesillä.

kuva: Raimo Verta

Haluatko liittyä Imatran Lapinkävijöiden jäseneksi?

Suomen Latu ry:n jäsenenä saat monia etuja:

*Monipuolista toimintaa, samanhenkisiä ystäviä * Kuntoliikunnan ja retkeilyn erikoisjulkaisun Latu & Polku – lehden kotiisi 8 kertaa vuodessa * Oman yhdistyksesi tiedotteet ja palvelut * Alennuksia Suomen Ladun koulutustilaisuuksiin, lomakeskuksiin ja vaelluksille * Jäsentuotteita ja kirjallisuutta jäsenhintaan * Suomen Retkeilymajajärjestön jäsenedet: Alennuksia kotimaan retkeilymajoissa sekä kansainvälisen retkeilymajakortin ja leirintäkortin jäsenhintaan.

Lähetä henkilötietosi (nimi, osoite, puhelinnumero, syntymäaika, sähköpostiosoite) jäsenihteerille: jukka.kirjonen@pp.inet.fi

Jäsenmaksut 2012

1. jäsen	20€
Perhemaksu	32€
Nuorisojäsen 19 v.	7 €
Rinnakkaisjäsen	13€

PYÖRÄILYTOIMIKUNTA

Retkipyöräilytoimikunta on alun perin perustettu vuonna 1979. Vauhdikkaan alun jälkeen pyöräilytoiminta hiipui ja vuonna 1993 toimikunta sulautettiin retkitoimikuntaan. Pyöräilytoiminta jatkui kuitenkin pienimuotoisena toimintana edelleen.

Retkipyöräilyn uusi tuleminen koitti vuonna 2004, kun Irma Lajunen ja Ritva Kohonen ottivat emännän otteella pyöräilyasiat johtoonsa. Uudelleen perustettu toimikunta aloitti toiminnan elvyttämisen ja eteenpäin viemisen suunnittelulla ja tehopalaverilla. Kausi aloitettiin Imatran kylpylässä järjestetyssä tapahtumassa 28.04.04. Tilaisuudessa oli pyörä – ja varustenäyttely, kerrottiin pyöräien huollosta ja varusteista, sekä tietysti ajotekniikasta. Tuula Rahkonen poliisista kävi puhumassa liikennekäyttäytymisestä, liikennesäännöistä pyöräilijän kannalta ja vastaili kysymyksiin. Lisäksi saimme tietoa maastopyöräilystä, sekä Reijo Siitosen valottamana Saimaan retkipyöräilytapahtumasta. Yleisöä oli erittäin runsaasti.

Eino Leinon päivänä 06.07 pyöräilimme Jäppilänniemeeseen osallistumaan Taidetien avajaistapahtumaan. Tästä syntyi toistuva perinne, joka jatkuu edelleen. Pimeässä pyöräilyäkin harrastimme 22.09 ajelemalla Joutsenon Leijonalaavulle päättämään ajokautta. Muistelimme menneitä sekä suunnittelimme tulevaa. Kesän aikana järjestimme yhteensä kaksitoista erilaista ajo – ja retkitapahtumaa sekä koulutusrupeamaa.

Vuosi 2005 kulki samoissa merkeissä sisältäen tietoisuuskoulutusta retkipyöräilyästä ja varusteista Imatran kylpylässä 11.05. Kesäkuussa oli vuorossa pitempi päiväretki, jolloin kävimme Lappeenrannassa. Tapahtumia kertyi kaikkiaan kuusitoista.

Vuosi 2006 muutti toimintaamme oleellisesti. Yhteistyö Imatran vapaa – ajan toimen ja KKI – (Kunnossa Kaiken Ikää) projektin kanssa käynnistyi. Yhteinen ilmoitus lehdistä kesän tapahtumista toi julkisuutta retkipyöräilylle ja antoi näkyvyyttä ja uutta voimaa toiminnalle. Kesäkuussa 17.06 oli kaksoiskaupunki Svetogorsk – Imatra tapahtuma, johon yhdistyksemme jäsenistöä osallistui. Kesän tapahtumien lukumäärä oli jo yhdeksätoista. Seuraavina vuosina toiminta jatkui totuttuun tapaan. Ajokauden runkona maanantaisin tehdyt pyöräretket vetivät mukaan yhä enemmän osanottajia. Henkilömäärä vaihteli 10 – 30 ajajan välillä. Kaksoiskaupunkipyöräilyssä roolimme kasvoi ja vetovastuuta tuli lisää. Parhaimmillaan kyseisellä retkellä oli yli 300 osanottajaa. KKI – projektin puitteissa teimme yhteistyötä Joutsenon retkipyöräilijöitten kanssa. Järjestimme Joutsenossa neuvonta – ja koulutustilaisuuksia, sekä osallistuimme heidän pyöräretkilleen.

Vuoden 2007 Maakuntapyöräilyssä olimme mukana kymmenen retkeilijän voimin. Vuosina 2008 ja 2009 pyöräilimme Immalanjärven ympäri. Retken erikoisuuteen kuului järven ylitys lautalla Varpaanlahdessa, aivan rajan tuntumassa. Rajavartiosto varmisti kulkumme, ettemme eksyneet väärälle puolelle rajaa. Samoina vuosina tuli retkiimme mukaan sunnuntai pyöräily Museotie-tapahtumassa Rautjärven – Ruokolahden alueella. Yön

yli – pyöräilyäkin olemme harrastaneet kaksi kertaa. 14 – 15.06.08 kiersimme Simpeleenjärven ja yövyimme Särkisalmen Rajaniemessä. 06.07.06.09 kävimme Taipalsaaren Leväsessä. Majoituspaikkana oli hieno Askon ja Maijan maatilamajoitus.

Lähes kaikilla pyöräilytapahtumilla on ollut jokin teema, esimerkiksi 19.06.11. kiersimme Reijo Siitosen ideoina Viiden kirkon kierroksen Tainionkoski – Sienimäki – Kolmen ristin kirkko – Rautjärvi – Ruokolahti. Keväisin olemme kuunnelleet lintujen laulua Räikkölän suunnassa Maakaasulenkillä. Kävimme 09.09.09 sunnuntai retkellä Kuurmanpohjassa teemalla Jääskenen Maamiesseura 110 vuotta.

Retkipyöräily on ollut viime vuosina harrastus, joka on vetänyt uusia osallistujia mukaan ja samalla jäseniä yhdistykseemme. Vuosittain ohjelmassa on ollut 20 – 22 erilaista tapahtumaa. Lisäksi monet osallistumiset toisten yhdistysten järjestämiin tilaisuuksiin ovat antaneet paljon virikkeitä kehittää tätä retkeilylajia, ja samalla antaa valistusta liikennekulttuurissa ja yhteistoiminnassa.

Kari Myyryläinen

Jäppilänniemeen taidetiellä. kuva: Olli Savolainen

Makkaranpaistoretki Huhtasen kylään Karin luo. kuva: Olli Savolainen

HISTORIA

*Uintirekellä Joutsenon Sappukanlahdella häiritsi viileä sää.
kuva: Olli Savolainen*

Varhaisaamu Taipalsaarella. Reijo pitää ajo – ohjepalaveria ennen 70 kilometrin pyöräilyä.

HISTORIA

OLLINMAJA

Ollinmaja talviasussaan sellaisena, kuin hiihtäjät sen näkevät, keitaana korven keskellä. Kuva Arja Lifländer

Heti, kun ensilumet ovat sataneet ja latukoneet ajaneet ladut Kurkisuon metsiin, alkaa Ollinmajan savupiipusta nousta savukiehkura. Luukut lähtevät ikkunoista ja puomi ovelta, ja majasta tulvii mehun ja munkkien tuoksu. Ollinmaja palvelee siinä perinteisessä tarkoituksessa, johon se 40 vuotta sitten on rakennettu, eli hiihtomajana. Toisille Ollinmaja on hiihtoretken pääetappi, toisille välimatkan krouvi. Toiset tulevat autolla Ollinmajalle ja hiihtävät sieltä lenkin. Oli miten oli, kaikki Vuoksen itäpuolen ladut johtavat Ollinmajalle.

Majan palveluita pyöritetään talkoovoimin. Suurin palkkio työpäivästä on iloisten hiihtäjien tapaaminen. Toki pienenä porkkanana on myös mahdollisuus ansaita vapaaviikkoja Lapinmajoille. Kaikki talkoolaiset eivät niitä kuitenkaan käytä.

Viimeisen kymmenen vuoden aikana maja on aukaistu aikaisemmin viime syksynä, jolloin se oli auki joulukuun 18 ja 19 päivinä. Yhtämittäinen aukiolo alkoi 28.12. ja jatkui 4.4. asti. Se on aika normaali aukioloaika. Lähimenneisyyden lyhin hiihtokausi oli vuonna 2007, jolloin maja avattiin 27.1. ja suljettiin 13.3. Tuolloin sisävihkoon kertyi 2455 nimeä ja ulkovihkoon puolet vähemmän, eli yhteensä 3680 nimeä. Keskiarvo lienee vähän yli 5000

nimeä sisävihkossa ja pari tuhatta ulkovihkossa.

Ollinmaja on Lapinkävijöille tärkeä talkoopaikka ja hyvänä talvena myös pieni tulonlähde. Se on myös yhteinen paikka järjestää kokouksia, kurseja ja tapahtumia. Vuosien varrella Ollinmajalla on järjestetty lukuisia lasten Metsämörrikouluja ja Muumihiihtokouluja. Suomen Latu on järjestänyt Ollinmajalla Metsämörrin ja Muumihiihdon ohjaajakursseja. Lapsille on järjestetty joka talvi laskiaistapahtuma ja muutamana vuonna jotain muuta hauskaa. Muun muassa Suomen Ladun 70-vuotista taipaletta vuonna 2008 juhlimme järjestämällä koko perheen talvitapahtuman. Lasten liukumäki on kunnostettu ja lapsille tehdään joka vuosi myös oma pieni hiihtolatu.

Ollinmajatoimikunnan kanssa tiivistä yhteistyötä tekee emäntätoimikunta, joka on paikalla aina, kun jotain isompaa tapahtuu. Koska toiminnassa on samoja henkilöitä, aina ei tiedä, mikä toimikunta kahvit keittää, ja onko sillä väliäkään. Emäntätoimikunta pakkaa pannut myös mukaansa ja rientää kahvinkeittoon ja letunpaittoon ihan minne vain pyydetään. Säännöllisiä kahvinkeittoilaisuuksia ovat olleet seniori/koko perheen retket ja Lammassaaren kuutamoretki. Suuri ponnistus oli kesän 2010 ryntäys Pyhille Poluille, jolloin helteisen kesäkuun viikon aikana piti järjestää monipuolinen tauko-

ruokailu neljälle vaellusryhmälle Risuniemessä ja vielä yksi kaupan päälle elokuussa. Kesällä 2011 oli vain yksi vaellus muonitettavana.

Emäntätoimikunta on ollut mukana, kun Ollinmajalla on järjestetty latu- ja ruskakirkkoja, pikkujouluja ja lauluiltoja; kerran Kuju Hyttinenkin oli majalla laulamassa ja laulattamassa. Retkiruokakursseja on pidetty ja askartelukursseja risupukeista lähtien. Joskus on tupa ollut täynnä pöllöjä ja joskus pöllön huhuilua, kun Etelä-Karjalan Luonnonsuojeluyhdistys on suunnannut talvisen pöllöretkensä majalle. Kerran pienellä tytöllä oli silmät pyöreät kuin pöllön silmät, kun hän äitinsä kanssa hiihti kuutamossa majalle ja Kurkisuon huuhkaja huhuii josain lähellä.

Jos on Ollinmaja hiihtäjien suosiossa, niin on se mieluinen paikka myös pikkulinnuille. Vaatimaton harmaa lintulauta on otollisella paikalla pihapiirissä, koska sen kautta hupenee säkkikaupalla auringonkukansiemeniä parempiin nokkiin. Linnunharrastajat ja valokuvaajat ovat myös löytäneet tämän kohtaupaikan. Nyt Ollinmajan seinässä on pönttö, jossa olevaan vihkoon voi kirjoittaa lintuhavainnoistaan.

Ollinmajan voi nyt sanoa sijaitsevan luonnon helmassa, kun kaatopaikka suljettiin vuonna 2004 ja peitettiin. Entisen haisevan jätealueen paikalla nököttää nyt pieni siisti tunturinpoikanen. Kurkisuon lenkkejä ei pystytäkään enää pitämään hiihdettävässä kunnossa, niin paljon metsätyöt ovat alueella vaikuttaneet. Totuuden nimesä on tunnustettava, että ei talkootyön tekijöitäkään ole enää samalla tavalla kuin oli takavuosina. Lumikenkä-

reitti on nyt haaveena, ehkä se siellä joku talvi on.

Lähitulevaisuudessa Ollinmajalta nousee savu kahdesta savupiipusta, kunhan uusi varaava takka saadaan rakennetuksi. Onko majalle enää latuja, se onkin toinen juttu. Yhdistyksemme 50-vuotisjuhlissa Suomen Ladun toiminnanjohtaja Tuomo Jantunen otti esille juhlapuheessaan, että Ollinmajalle pitäisi saada valaistu latu. Kaupunginhallituksen puheenjohtaja katsomossa nyökkytteli hyväksyvästi. Valoja ei ole koskaan tosissaan ajateltu, mutta jatkuvasti majalla kävijät ovat kiitelleet kaupunkia hyvin hoidetuista laduista. Majoilla olevat vieraskirjat kertovat omalla selkeällä tavallaan, että latuja ei ole ajettu turhaan. Latuja ovat hiihdelleet kaikenikäiset kunnostaan huolehtivat ihmiset. Koululaisia on joukossa suuret määrät.

Tänä syksynä saimme Uutisvuoksesta lukea, mitä kaupunki ajattelee hiihdosta terveysliikuntana. Kaksi työntekijää Vuoksen itäpuolen alueelta, koskee siis Vuoksen niskaa ja Ollinmajan aluetta, otetaan pois latuhuollosta ja siirretään jäähallille. Näin kaupunki kannustaa liikkuja ja kiittää talkootyöstä.

Sitkeyttä hiihtäjät. Hiihdetään vaan edelleen kaupungin vastustuksesta huolimatta. Ollinmaja palvelee tammi-kuussa (jos lunta on) kello 10-15 ja helmi-maaliskuussa kello 9-16. Mehua ja munkkeja. Nam!

Tuula Rahkonen

*Rakotulilla tunnelmointi kuuluu Ollinmajan talvitapahtumiin.
Kuva Arja Lifländer*

IMATRAN/SAIMAAN ELÄINKLINIKKA

Pienel. erikoislääkäri Sarkanen
Tarkastamonkuja 3, 55800 Imatra
puh. 05-473 4200
www.sarkanen.fi

- kaikki perus- ja erikoiseläinlääkärin palvelut
- silmätarkastukset ja lonkkakuvaukset
- luunmurtumat, ortopedia ja tähytykset
- sydämen ultraäänitutkimukset

Päivystyspuhelin 0600 142 44

LAPINMAJATOIMIKUNTA

Outilatu B5

Mellonmäen myymisen jälkeen alkanut tavoite saada jäsenistölle kohtuuhintaisia majoitusmahdollisuuksia Lapissa on tuottanut tulosta. Yhdistyksellä on käytössä neljä majaa. Saariselällä on Saarihely ja Raahenmaja, Kiilopäällä vuoteen 2009 Kiilosoppi, joka vaihtui Outilatu B5:n ja Ylläksellä on Ylläs – Jumpura.

Auksi majoista huolehti syyskokouksessa valittu Lapinmajojen hoitaja ja arvonnat suoritti retkitoimikunta. Majojen lisääntyessä majanhoitajan työmäärä lisääntyi kohtuuttomaksi ja vuonna 2003 päätettiin perustaa Lapinmajatoimikunta.

Majoista Saarihely ja Ylläs – Jumpura ovat yhdistyksen omia. Raahenmajasta Imatran Lapinkävijöillä on kolme osaketta noin sadasta. Outiladusta joka kuudes viikko on jäsentemme käytettävissä.

Vuoden 2001 aikana ei ilmennyt suurempia remontin tarpeita, vaan selvittiin normaaleilla huoltotoimenpiteillä. Majojen hintataulukot uusittiin, kun siirryttiin markoista euron käyttöön.

Vuonna 2003 Saarihelyn ja Ylläs – Jumpuran varustusta lisättiin ja uudistettiin. Inarin liikuntatoimi lahjoitti majoille tuoreimmat latukartat. Majojen varukset tunnuttavat painottuvan vain niin sanotuille sesonkiviikoille. Majojen arvontasääntöihin tehtiin muutos, että varauksen voi majakohtaisesti tehdä enintään kolmelle majoiviikolle kerrallaan.

Normaaleilla vuosihuolloilla selvittiin myös vuonna 2004. Lomalaisilta toivottiin palautetta majanhoitajalle havaitsemistaan epäkohdista tai varusteiden puutteista. Käyttöohjeisiin tutustumista haluttiin myös painottaa, vaikka olisi käynyt majoilla aikaisemminkin. Käyttöohjeita on kirjattu lämmityksestä, kodinkoneiden ja saunan käytössä tapahtuneista muutoksista. Eläinten vieni sisätiloihin kiellettiin.

Majojen käyttö on ollut vuonna 2005 vilkasta. Ainoastaan tammi – ja touko – kesäkuu ovat olleet vähällä käytöllä. Arvontasääntöihin tehtiin muutos, että ka-

rensсивуоsi, eli kaksi arvontakautta, tulee voimaan, jos on käyttänyt aikatariffiviikon 1 tai 2. Kesäkuussa 2006 remonttiryhmä kävi Ylläs – Jumpurassa maalaamassa. Majojen varustilanteet saatiin päivitettyä yhdistyksen nettisivuille, mikä helpotti varattujen ja vapaiden viikojen seurantaa.

Vuonna 2007 majoilla hoideltiin vain pieniä, käytöstä aiheutuneita korjauksia. Sähköpostilla maja – arvontoihin ilmoittautuneitten määrä lisääntyi.

Maja- arvontoihin osallistujia oli vuonna 2008 ihan kiitettävästi. Huoltoviikolla heinäkuussa uusittiin rikki menneitä laitteita. Loppusiivouksista tuli muutamia huomautuksia. Toivomuksena on, että jokainen jättää majan siihen kuntoon, kuin toivoo sen olevan, kun itse sinne menee. Majanhoitaja toivoo, että puutteista ja vahingoista ilmoitetaan, samoin korjauksen tarpeista. Valokuva olisi hyvä, sillä sehän kertoo enemmän kuin tuhat sanaa.

Lapinkävijöitten johtokunta päätti keväällä 2009 myydä yhdistyksen osuuden jo jonkin verran remonttia kaipaavasta Kiilosopesta. Jyväskylän Latu, jolla jo entuudestaan oli yksi osuus Kiilosopesta, osti meidän osuutemme 17900 eurolla. Omistus siirtyi Jyväskylän Ladulle leiripäivien yhteydessä Lappeenrannassa.

Majatoimikunta kävi kevään Saarihelyn remonttimatkan yhteydessä tutustumassa tarjolla olevaan uuteen kohteeseen, Outilatu B5, joka sijaitsee myös Kiilopäällä. Outilatu on Kiilosoppeen verrattuna avarampi ja selkeämpi. Outilatu B5:stä johtokunta sitten tekikin kaupat 36800 eurolla.

Vuonna 2010 toteutettiin edellisenä vuonna kartoitetuista korjaustarpeista, kuten Saarihelyn saunan ja lattia- lämmityksen korjaukset.

Nyt majat ovat hyvässä kunnossa, eikä suurempia korjauksen tarpeita ole näköpiirissä.

*Timo Karjalainen
kuvat: Hannu Siira*

Sivouspäivä Ylläs – Jumpurassa

Saarihelyssä paikat kuntoon

HISTORIA

Lapinmajojen vuokraus / käyttöaste %

vuosi 2001	
Ylläs - jumpura	51,9
Saarihely	63,4
Kiilosoppi	44,1
vuosi 2002	
Ylläs - Jumpura	55,7
Saarihely	67,2
Kiilosoppi	66,7
vuosi 2003	
Ylläs - Jumpura	50
Saarihely	52,5
Kiilosoppi	66,7
vuosi 2004	
Ylläs - Jumpura	53
Saarihely	58,5
Kiilosoppi	56
vuosi 2005	
Ylläs - Jumpura	41,5
Saarihely	61,5
Kiilosoppi	34

vuosi 2006	
Ylläs - Jumpura	54
Saarihely	71
Kiilosoppi	63
vuosi 2007	
Ylläs - Jumpura	46
Saarihely	67,3
Kiilosoppi	66,6
vuosi 2008	
Ylläs - Jumpura	56,4
Saarihely	67,3
Kiilosoppi	55,5
vuosi 2009	
Ylläs - Jumpura	47
Saarihely	66
Kiilosoppi	50
Outalatu	
vuosi 2010	
Ylläs - Jumpura	48
Saarihely	67
Outalatu	100

Viimeinen silaus

ULKO JUHU

*Varpasaassa oli kokeiltavana sähköpolkupyörä.
kuva: Pekka Sarkanen*

*Nokipannukahvia tarjolla!
kuva: Pekka Sarkanen*

*Nuorempaa melojasukupolveakin oli paikalla.
kuva: Pekka Sarkanen*

DILUN LAA

Lapinkävijöitten joukkue saavutti juhluvuotemme kunniaksi Suomi Meloo – maskottikisan voiton täällä herkulla.

Ivonniemen kahvitulilla
kuva: Raimo Verta

Kanootit lastattuina.
kuva: Reino Ylä – Mononen

Väkeä oli kauniina syyspäivänä paikalla mukavasti.
kuva: Raimo Verta

TIEDOTUSTOIMIKUNTA

Tiedotustoimikunnan tehtävät ovat yhdistyksen kevät - ja syystiedotteiden tekeminen, Lapinkävijä - lehden toimittaminen, yhdistyksen kotisivujen ylläpitäminen internetissä, sekä yhdistyksen leikekirjan hoitaminen. Tiedotteet ilmestyvät Lapinmajatoimikunnan suorittamien lapinmajaviikkoarvontojen edellä huhtikuussa ja syyskuussa.

Tiedotteiden sähköisen version kehittäminen on ollut toimintasuunnitelmassamme jo useita vuosia, mutta siinä ei ole alun jälkeen tapahtunut edistystä. Jäsenistöstä ei näytä löytyvän tiedotustoimikuntaan henkilöä, jolla olisi aikaa sekä taitoa sähköisen tiedottamisen kehittämiseen. Yhden laajan sähköisen tiedotteen jälkeen perinteinen tiedote on lähetetty sähköpostina kaikille, jotka ovat ilmoittaneet sähköpostiosoitteensa. Tämän nykypäivän viestinnän soisimme lisääntyvän reippaasti, jotta saisimme pienennettyä paperin kulutusta ja vähennettyä postituskuluja.

Sähköpostina lähetämme tällä hetkellä reilut 170 tiedotetta. Loput menevät suunnilleen tasan postitettaviksi ja talkoolaisten jaettaviksi. Postitettavien määrä lisääntyy koko ajan, koska jakelutalkoolaisten määrä on viime vuosina vähentynyt. Monet pitkään jakaneet ovat lopettaneet, eikä uusia, tämäntyyppisestä talkootyöstä kiinnostuneita ole samaa vauhtia löytynyt tilalle. Lapinkävijä - lehti on ilmestynyt jo 55 vuotta.

Lehden sivunvalmistus - ja painopaikka on vaihtunut useaan kertaan viimeisen kymmenen vuoden aikana. Vuosina 2000 - 2001 lehden taiton teki talkootyönä Lapinkävijöitten jäsen, kirjapainoalan ammattilainen, Ilmari Pulli. Stora Enso lahjoitti lehtipaperin, ja lehti painettiin Lappeenrannan Kirjapainossa. Vuodesta 2002 lähtien sivunvalmistus ja lehtipaperi on jouduttu ostamaan kirjapainosta ja siirtymään pienemmän, hinnal-

taan edullisemmän painon asiakkaaksi. Vuosien 2002 - 2003 lehden sivujenvalmistus ja paino tehtiin Imatran Painotalossa. Vuodet 2004 - 2008 lehden tekopaikkana oli Imatran Kirjapaino, jossa asiakkuus loppui yrityksen omistajan jäädessä eläkkeelle.

Lehti tehtiin edelleen samassa talossa vuosina 2009 -2010, mutta nyt yritys oli Imatran Painotalo. Tämän juhlailemme 2011 tekee lappeenrantalainen yritys Saimaprint.

Juhlailehtiä on näiden kymmenen vuoden aikana ilmestynyt useita. 50 - vuotisjuhlanumerossa oli lehtemme ensimmäinen nelivärinen kansikuva.

Vuonna 2003 muistelimme 50 - vuoden ikään tulleen Muorravaarakan rakentamista. Vuonna 2006 Lapinkävijä - lehti täytti 50 vuotta ja sitä juhlistettiin jälleen värillisellä kansikuvalla. Aineistoa lehteen voivat toimittaa kaikki jäsenet. Uudet kirjoittajat ovat tervetulleita. Vuonna 2000 lehden painoksen koko oli 700 kappaletta. Tämän juhlailehden painos on 900 kappaletta, ja siitä jää hiukan jaettavaa yhdistyksen tapahtumiin osallistuvillekin.

Tiedotustoimikunta on yhteistyössä Markus Lehtisen kanssa toteuttanut juhluvuoden kunniaksi yhdistyksen täysin uusitun, nelivärisen esitteen.

Samoin on toteutettu yhdistykselle oma, komea maisemakortti, jota on käytetty pääasiassa onnittelutarkoituksissa.

Yhdistyksen kotisivujen ylläpitämisestä on maininta jo vuoden 2002 toimintasuunnitelmassa, mutta varsinaista sivujen ylläpitäjää ei ollut. Riikka Hallahuhta päivitti sivuja jonkin aikaa. Vuonna 2005 jäsen sihteeri Jukka Kirjonen teki uudet kotisivut ja ryhtyi ylläpitämään niitä. Tiedotustoimikunta on hoitanut yhdistyksen leikekirjaa vuodesta 2009 lähtien.

Arja Lifländer

HYVIIN HETKIIN
PARASTA KOTIMAISTA SAVULOHTA
LÄMPIMÄNÄ JOKA PÄIVÄ KLO 9 - 18

LOHELA

Karjalantie 372
56510 PUNTALA
Puh: 05 473 9870

KÄSINTEHTYJÄ PAJATUOTTEITA JA PUHDASTA TERVAA

TOIMIHENKILÖT VUOSILTA 2000 - 2011

Puheenjohtajat:

Kohonen Matti 2000 – 2007
Heinonen Martti 2008 –

Varapuheenjohtajat:

Kähäri Tapio 2000
Rahkonen Tuula 2001 – 2002, 2008 – 2009
Siira Hannu 2006 – 2007
Ylä – Mononen Reino 2011 –

Sihteerit:

Heinonen Martti 1994 – 2006
Rahkonen Tuula 2006 - 2007
Liikkanen Heli 2008
Pesonen Ritva 2009 –

Jäsensihteerit:

Pöyhönen Anneli 1988 – 2005
Kirjonen Jukka 2006 –

Johtokunnan jäsenet ja varajäsenet:

Siira Hannu 1984 – 1993 ja 2004 -
Heinonen Martti 1994 – 2006
Hallahuhta Tuija 2000 – 2004
Sotejeff Pekka 1994 – 2003
Ratava Heikki 2000 – 2003
Niemi Pekka 2000
Liikkanen Heli 1997 – 2002
Oksanen Sakari 1989 – 2004
Rahkonen Tuula 1994 -
Vainikka Juha 1995 – 2001
Louhelainen Toivo 2001 – 2004

Räty Markku 2001 – 2004
Lajunen Irma 1998 – 2009
Parkkonen Hannu 2002 – 2003
Joonas Unto 2003 – 2006
Koho Sisko 2004 – 2007
Hietanen Jukka 2007 – 2008
Ruokolainen Hannu 2004 – 2005
Virkkunen Urpo 2005 - 2006
Pesonen Ilmo 2005 – 2007 ja 2009 –
Lifländer Arja 2002 –
Virkkunen Veijo 2005 – 2008
Huolman Heikki 2008 –
Kaksonen Osmo 2009
Pesonen Ritva 2010 –
Ruokolainen Sirkka 2010 –
Lehtinen Markus 2009 – 2010
Ylä – Mononen Reino 2010 –
Sarkanen Pekka 2010 –
Kotola Tuula 2011

Varainhoitajat:

Hallahuhta Tuija 1999 – 2005
Koho Sisko 2006 - 2008
Pesonen Ilmo 2009 –

Tilintarkastajat ja toiminnantarkastajat:

Juusola Maija 1994 –
Oinonen Tarja 1992 –
Tontti Soile 1996 – 2011
Husu Anneli 1995 - 2011

Retkitoimikunnan jäsenet:

Oksanen Sakari 2002 – 2004
 Heinonen Martti 2002 – 2003, 2005 – 2006
 Joronen Veikko 2002 – 2004
 Lainesalo Kari 2002 – 2004
 Ratava Kaarina 2002
 Ratava Heikki 2002
 Joona Unto 2002 – 2010
 Sotejeff Pekka 2002 – 2003
 Rahkonen Tuula 2002 –
 Skyttä Rauni 2003
 Pesonen Ilmo 2003 – 2005
 Lajunen Irma 2003 – 2006
 Kohonen Ritva 2003
 Hallahuhta Tuija 2003
 Hintsanen Nanna 2004 –
 Kauppinen – Miikki Kati 2004 – 2009
 Myyryläinen Kari 2004
 Siira Hannu 2004 –
 Kytösalmi Tapio 2006
 Patrakka Olavi 2007 –
 Pakarinen Maija 2008 –
 Kaksonen Osmo 2009
 Räisänen Martti 2009 –
 Viikko Arto 2011 -

Melontatoimikunnan jäsenet:

Parkkonen Hannu 1990 – 2011
 Vainikka Juha 1994 – 2010
 Pohjola Pasi 1997 – 2001
 Kohonen Ritva 1997 – 2006
 Liikkanen Heli 1999 – 2010
 Verta Raimo 1999 – 2010
 Karmaala Heli 2000 – 2003
 Kaartinen Paavo 2001 – 2003
 Koho Sisko 2001 – 2010
 Tiitinen Kauko 2002 – 2003
 Karhu Hanna 2007
 Halonen Erkki 2007 – 2010
 Lehteinen Markus 2007 –
 Lankinen Timo 2007 – 2009
 Karhu Teemu 2008 – 2009
 Sarkanen Pekka 2009 –
 Kotola Tuula 2010 –
 Hämäläinen Tuija 2011 –
 Pelkonen Irmeli 2011 -

Kanoottivajan hoitajat:

Verta Raimo 2000 – 2005
 Halonen Erkki 2006
 Melontatoimikunta 2007 –

Pyöräilytoimikunnan jäsenet:

Heinonen Martti 2004
 Kohonen Matti 2004 – 2010
 Kohonen Ritva 2004 – 2010
 Lajunen Irma 2004 –
 Myyryläinen Kari 2004 – 2011
 Huhtanen Markku 2005 – 2007
 Siitonen Reijo 2008 –
 Pitkänen Maija 2011 –
 Miikki Jyrki 2011 -

Ollinmajatoimikunta:

Urpo Virkkunen 2001-2005
 Pirkko Niemi 2001-2004
 Risto Skyttä 2001-2005
 Pirkko Jauho 2001-2004
 Erkki Ikäheimonen 2001-2004
 Toivo Louhelainen 2001-2005
 Lahja Louhelainen 2001-2005
 Pekka Lyytinen 2001-2002
 Veikko Parviainen 2001-2003
 Veijo Virkkunen 2004-2011
 Raili Malinen 2005-2010
 Marja-Leena Kanervo 2005-
 Ritva Pio 2006-
 Jouko Kosonen 2006-
 Paula Kaksonen 2007-2010
 Osmo Kaksonen 2007-2011
 Virve Kinni 2009-
 Sirkka Ruokolainen 2008
 Tuula Rahkonen 2011-
 Reino Ylä-Mononen 2012-

Majanhoitajat:

Lahja ja Toivo Louhelainen -2005
 Ollinmajatoimikunta 2006
 Raili Malinen 2007-2009
 Tuula Rahkonen 2010-

Emäntätöimikunnan jäsenet:

Louhelainen Lahja 1991 – 2004
 Ruokolainen Sirkka 1999 –
 Ratava Kaarina 2001 – 2002
 Skyttä Rauni 2001 – 2007
 Tevä Eila 2001 – 2009
 Ruuskanen Anneli 2002 – 2009
 Kaksonen Paula 2007 –
 Siira Sinikka 2008 -2010
 Schalin Eila 2011 –
 Lankinen Seija 2011-

Lapinmajatoimikunnan jäsenet:

Joona Unto 2003 – 2008
 Kohonen Matti 2003 – 2008
 Hallahuhta Pekka 2003 – 2008
 Ruokolainen Hannu 2003 – 2006
 Ruokolainen Sirkka 2003 – 2006, 2009 –
 Hietanen Jukka 2007 – 2008
 Hietanen Heli 2007 – 2008
 Siira Hannu 2009 –
 Karjalainen Timo 2009 –
 Huolman Heikki 2009 –
 Kaksonen Osmo 2009 –
 Hämäläinen Kari 2009 –
 Heinonen Martti 2011 –
 Pajari Risto 2011 –

Lapinmajojen hoitajat:

Ratava Kaarina ja Heikki 2000 – 2001
 Ruokolainen Sirkka ja Hannu 2002 – 2005
 Lapinmajatoimikunta 2006
 Hietanen Heli ja Jukka 2007 – 2008
 Ruokolainen Sirkka 2009 -

Tiedotustoimikunnan jäsenet:

Pulli Ilmari 1994 – 2001
 Karmaala Heli 2000 – 2003
 Lifländer Arja 2000 –
 Rahkonen Tuula 2000 –
 Liikkanen Heli 2000 – 2001, 2012 -
 Vainikka Juha 2000 – 2006
 Rätty Markku 2002 – 2004
 Hallahuhta Tuija 2004
 Lainesalo Ann-Mari 2004 – 2009
 Kirjonen Jukka 2005 –
 Kohonen Matti 2007 – 2008
 Taitto Annikka 2009 – 2010
 Pääkkönen Olavi 2010 -2011
 Kosonen Jouko 2011

SUOMEN LATU
YHDESSÄ

HIENO TALVI OLLINMAJALLA

Iloiset emännät Paula Kaksonen (vas), Ritva Ruokolainen ja Aino Huolman tarjoilivat 13.2. syntymäpäiväkakkukahvit. Kuva Virve Kinni

Talvi oli hiihtäjän unelmatalvi. Lumi tuli aikaisin ja maja oli ensimmäistä kertaa auki viikonloppuna 18.-19.12. Sitten pidettiin joulutauko ja avattiin jälleen 28.12. Yleensä tammikuu on ollut hiljaista aikaa majalla, mutta viime talvena 22.-23.1. kauniina ja aurinkoisena viikonloppuna kävijöitä oli hiukan alle 400.

Koko talven kävijämäärä oli 5427 nimeä sisävihkossa ja 2278 ulkovihkossa, eli yhteensä 7705 kävijää Ollinmajan nurkilla. Se on suuri määrä hiihtäjiä varsinkin, kun kaikki eivät tohdi syystä tai toisesta kirjoittaa nimiään kirjoihin.

Majalla pidettiin vakiotapahtumat, Ollinmajahiihto ja Majahiihto. Ollinmajahiihdossa arvoimme esinepalkintoja ja Majahiihdon palkinnoista huolehti kaupunki. Erähiihdon aikaan 19. ja 20.2. oli jälleen kova pakkanen, mutta urheita hiihtäjiä oli silti molempina päivinä 100. Ollinmajahiihdon yhteydessä 13.2. majatoimikunta tarjoi kaikille kävijöille Ollinmajan 40-vuotisjuhlakahvit. Täytekakkua varattiin 400 hengelle, mutta pakkanen tuli osingoille ja piti osan juhlaväestä tuvan puolella.

Heidi ja Raili Malinen pitivät Muumihihtokoulua lapsille kahtena viikonloppuna, 12.-13.3. ja 19.-20.3. Silloin majan pihalla kävi aikamoinen vilske, kun kaikki hiihtokoulun toiminnot oli pihapiirissä, lähipellolle ei saatu latuja ajaa.

Vilskettä piisasi myös laskiaissunnuntaina, jolloin oli hyvä sää lapsiperheiden ulkoilutapahtumalle.

Latukirkko oli 20.3, ja väkeä riitti sinnekin, joskaan ei ihan vilskeeksi asti.

Kuutamohiihto hiihdettiin 19.3. kuutamossa ja iltaan uskaltautui noin 30 hiihtäjää. Etelä-Karjalan Luonnonsuojeluyhdistyksen perinteisen pöllöretken päätepiste sijaitsee jälleen Ollinmajalla. Retkeläiset olivat kierrelleen autoilla eri kohteissa ja kuuntelivat vielä Ollinmajan pihassa, oliko huuhkaja hereillä. Ei ollut, joten huhuiluja kuunneltiin cd-levyltä majan sisällä.

Kevään korvalla suoritimme arpajaiset hiihtokorttinsa palauttaneiden kesken. Voitot osuivat Eeva Sotejefille, joka voitti Lapinmajaviikon, sekä Veikko Piispalle, Taulo Haakanalle, Eero Mellolle ja Pekka Sotejefille, jotka voittivat lahjakortit. Lasten lahjakortit osuivat Janne Lankiselle, Rasmus Räikköselle, Jere Piolle ja Joonas Piolle. Onnea onnekkaille! Onnea myös teille, jotka ette voittaneet arpajaisissa. Suurin voitto on, että saa itsensä liikkeelle raikkaaseen pakkasilmaan.

Kesän aikana on grilli ollut jonkin verran käytössä. Hyvä niin, sitä vartenhan se on siihen rakennettu. Puuvarasto on avoin, ja se on nyt täynnä puita. Sieltä sopii ottaa ja tehdä katokseen makkaranpaisto- tai kahvinkeitto-letet.

Majan sisävarasto on nyt laitettu uuteen kuosiin. Maja on siivottu ja piha haravoitu. Tervetuloa talvi ja tervetuloa hiihtäjät. Tervetuloa talkoolaiset, niin vanhat kuin uudetkin. Pidetään tammikuussa yhteinen palaveri hiihtokauden asioista, mutta odotellaan nyt kaikessa rauhassa talven tuloa.

Tuula Rahkonen
majanhoitaja

SUOMI MELOO TURKU – ESPOO 11.-17.06.2011

Vaihtopaikka Raaseporin linnan katveessa

Ensikertalaisen mietteitä ja tunnelmia, otteita päiväkirjasta

Matkaan helteisenä kesäkuun perjantaina kohti uusia melontaseikkailuja lähtivät Juha ja Tarja Vainikka, Erkki Halonen, Arja Lifländer, Tuula Rahkonen ja Tuija Hämäläinen, sekä Stora Enson joukkueen kyydillä Tuula Kotola ja kummityttönsä Sonja Korpela, 8v. Tarkkaan varjeltu maskotti, herkullisen ja aidon näköinen kermakakku kultaisine 60 - vuotismerkkeineen oli lastattu mukaan. Jokohan tänä vuonna Imatran Lapinkävijöiden joukkue voittaisi Suomi Meloo - maskottikisan? Ainakin Ritva ja Seppo Karhu olivat käyttäneet luovuutensa tuon ihan leivonnaisen loihtimiseen.

Aurajokea Turun halki

Sain kunnian, näin sen noviisina koin, olla Suomi Meloo 2011 aloitusosuudella ja myönnetään, että pikkuisen jänskätti! Melontaa olin harrastanut ainoastaan yhden reissun verran keväällä ennen Suomi Meloota. Mahtoiko kuntohuippuni osua oikeaan kohtaan? Kippari - Juhan rauhoittelusta huolimatta päässäni pyöri epäileviä ajatuksia: "jaksanko meloa?" ja "pysynkö vauhdissa mukana?" sekä tietty "mitäs jos kaadun kanootillani koko kaiken kokeneen Suomi Meloo - ihmisjoukon edessä?" Nyt koko viikon rupeaman kokeneena huvittavat moiset ajatukset. Vauhti ei ollut päätä huimaava, ja mukavassa joukossa jaksoi meloa pidemmänkin matkan. Oli hienoa saada meloa pitkin Aurajokea, aivan kuin olisi kauhunut maitokahvissa. Cheerleader - tyttötset ja torvisoittokunta muine lähtöjuhllisuuksineen jäivät mieleen ja toki

Suomen Joutsen ylväine mastoineen. Ensimmäisen melontaosuuden meriosuudesta ennen rantautumista Ruissaloon jäivät mieleen valtavat aallot. Ainakin minun mielestäni ne olivat ihan kohtuullisen korkeita, mutta ihmeekseni selvisin niistä ilman paniikkia ja hätäilyä.

Joukkue koossa hetken

Erittäin hyvin nukutun yön jälkeen lähdin innolla seuraavan etapin kimppuun kokeneen Tuula - konkarin kanssa kaksikolla. Hellettä ja aurinkoa piisasi, taisin ihan pikkusen kärehtääkin. Kerrottakoon, että olin saada sydänhalvauksen katsoessani itseäni peilistä loppuviihköllä. Kuka oli tuo pesukarhun näköinen kuvatus? Aurinkolasit suojasivat tehokkaasti auringolta, ja silmänympärykset olivat aivan valkeat muuten ruskettuneen naamavärkin komistuksina.

Kaksikkomelonta sujui kuin leikki ja Harjattulan kartanon vessajonoista päästyämme matka jatkui Tuorlan maatalousoppilaitoksen rantaan. Hyvin syöneet rotulehmät ottivat meidät iloisesti ammuen vastaan.

Tuorlassa joukkueemme sai täydennystä, kun joukkoomme saapuivat Seppo ja Ritva, sekä Teemu, Hanna ja Pihla (2 v.) Karhu. Tuulan Suomi Meloo loppui tämän jälkeen ja hän palasi kotikaupunkiin.

Kesän uutuuksia - kolmikkomelontaa

Tämä piti kokea: kolmikkomelontaa tulisi harrastaa ehdottomasti ainakin kerran elämässään, ainakin Erkin ja Tarjan kanssa! Kokeilimme erilaisia melontarytmejä, vauhteja ja sitäkin, että vain Erkki meloi ja me tytöt is-

tuimme ja nautimme sateisesta meri - ilmasta. Lauoimme välillä ja tietty nauroimme. Toisaalta oli välillä vähän tylsää, kas kun me olimme ihan väkisinkin niin nopeita, että piti toisia odotella.

Lopussa unohtimme johtokanoottin ja kauhoimme kolmikön voimin kanoottimme sellaiseen kiitoon, että se muistetaan. Tosin pelkäsimme, joskin lopputuloksesta päätellen turhaan, että ihana maskottikakumme diskataan maskottikisasta.

Kolmikkomelontaa Tuulan, Sonjan ja Teemun voimin

Hopeinen kuu

”Hopeinen kuu luo merelle siltaa” kuvaa ensimmäistä yömelontaani Suomi Meloossa Ritvan kanssa. Yöllä melomisessa on oma tunnelmansa: salaperäinen, pikkuisen pelottava, avemainen, mutta ihana. Se on kuin jonkinlainen retriitti, otsalamppujen ja lyhtyjen vilahdus pimeässä yössä, aaltojen kohina kivisillä luodoilla ja hiljainen puheensorina viereisistä kanooteista.

Hyvä, että emme nukahdelleet Ritvan kanssa yhtä aikaa. Vaikka melonta nukkuen on hiukan tehottomampaa kuin hereillä, perille pääsimme.

15.6 Melajuhlassa diplomeita

Onnea Juha ja Ritva, olette diplominne ansainneet! Juha Vainikka pääsi Norppakerhoon 20 vuotta Suomi Meloossa kanoottia ohjastaneena ja Ritva Karhu 10 vuoden kokemuksella kymppikerhoon. Koko porukka sai nauttia tämän Suomi Meloon ehdottomasti parhaan ”palukan”, eli aterian heidän kunniakseen.

16.6 Raaseporin linna

Historian siipien havinaa tai melojen huiskintaa sateisissa merkeissä. Linnahan tutustuimme porukalla, haamu ei ollut kotona! Tein rannassa Suomi Meloo - ostoksia: kauniin vaaleanpunaisen lippiksen, jonka olin piilottanut laatikon pohjimmaisiksi edellisellä myyntipaikalla, ettei kukaan muu ostaisi sitä, elämäni ensimmäiset rannesuojat sekä melontarukkaset ja aidon Suomi Meloo -pyyhkeen brodeerauksella!

Varsinainen melontasuus alkoi sangen pitkällä joki- osuudella. Oli kuin olisi melonut viidakossa, niin korkeat

Illoiset diplomistit Ritva ja Juha

kaislat ympäröivät meloja joka puolella. Oli mukavaa meloa vaihteeksi taas yksiköllä, jolloin voi välillä hautautua omiin ajatuksiinsa ja hiljaa havainnoida ympäröivää luontoa ja ihastella rantojen kauniita huviloita.

Pakenevat pakarat

Edellinen osuus oli niin helppo ja kevyt, ettei minua tarvinnut juurikaan houkuttaa kolmikkoon keskimelojaksi seuraavalle osuudelle Erkin ja Ritvan kanssa. Pikkuisen ahdastahan siinä keskellä jaloilla oli, mutta loistava seura ja huumorimieli auttoivat ahtaan paikan kammon yli. Minullahan ei ole tapana nauraa Erkin jutuille, ei ollenkaan, mutta tällä reissulla annoin pikkuisen periksi ja suorastaan ulvoin naurusta. Onneksi Erkki meloi niin ahkerasti, ettei se haitannut vaikkon hohotukseltani saanut melotuksi välillä. Eräs meloja muuten halusi videoida komeaa ja rytmikästä kolmikkomelontamme. Onkos näkynyt ”juutuubissa”?

Suomi Meloossa kannattaa pitää korvat ja silmät auki, sillä kanssameloilta voi oppia esimerkiksi uusia melontatermejä. Kelluntatauolla kuulin viereisen ilmeisesti sangen kokeneen melojattaren käyttävän termiä ”pakenevat pakarat” yrittäessään demonstroida ja opettaa eräälle todennäköisesti kokemattommalle melojalle oikeaa tekniikkaa, eli jalkojen ja pakaroiden käyttöä melonnan tehostamiseksi. Naurullemmehan ei meinannut tulla loppua ja suorastaan tunsin, kuinka pakarani meinasivat paeta takana melovan puolelle loppumatkasta ruoskiessamme itseämme jälleen kerran huikeaan loppuvauhtiin.

Voitto kotiin!

Hei, kanoottillahan voi surffatakin! Avomerta, ihania maininkeja kanoottisurffaukseen ja sokkeloisia saaris- töväyliä söpöine huviloineen piti sisällään viimeinen

Sisutiimin juhlaa, eli voitto kotiin!

osuuteni tässä Suomi Meloossa. Mukava porukka auttoi jaksamaan suurta tapahtuman vähemmän mukavat puolet, eli tungoksen, jonottamisen, odottamisen, univelat sekä märkydestä johtuvan ajoittaisen epä mukavuuden. Meitä oli mukana kaiken ikäisiä meloimia. Ihanaa kun oli lapsiakin, joiden touhuilua oli mukava seurata. Iso kiitos Juhalle ja Tarjalle erityisesti! Kiitos Ritvalle ihanasta kakusta, joka voitti maskottikisan ja sai paljon huomiota osakseen! Kiitos koko porukka. Ensi vuonna uudestaan?

**Tule mukaan kesän
2012 Suomi Meloo – kanoottiviestiin
Petäjävedeltä Laukaalle.**

Ilmoittaudu
Imatran Lapinkävijöitten joukkueeseen
osoitteessa ilk.melonta@gmail.com.

Lisätietoja tapahtumasta
osoitteessa www.suomimeloo.fi.

Tuija Hämäläinen

Kuvat Juha Vainikan kokoamasta Sisutiimin kansiosta

Joukkue hetken aikaa koolla Tuorlan maatalousoppilaitoksen pihalla

HÄÄMATKALLA

Meillä jäi häämatka Syväjärven Kimpoloon tekevä, joten päätimme panna paremmaksi ja tehdä oikean eräretken keväällä 1956. Olli oli vienyt Eräretkiporukansa vähän aikaisemmin, joten suunnittelimme tapaamisen Suomunruoktulla, jossa saisimme heiltä ahkiot. Tapaaminen onnistui laskeutulla tavalla ja oli erityisen onnekas siinä mielessä, että Raija oli unohtanut makuupussinsa junaan ja hän sai Ollilta lainaksi tuon välttämättömän kapiineen.

Suomulta erosimme siis, Olli porukoineen kohti Laanilaa ja me kohti Lankojärveä.

Meillä oli koekäytössä oman karttamme perustietokappale, jota nyt koeajoimme. Olisi mukava saada siitä kopio tähän yhteyteen, mutta en ole sitä nyt löytänyt.

Joka tapauksessa läksimme hakemaan mukavaa hiihtoyhteyttä Rautuojalle ja Lankojärvelle. Kartassamme oli sopivan näköinen maastomuodostuma, joka sittemmin tuli tutuksi nimellä Sihtikuru. Keino löytyi helposti ja sitä pitkin pääsi suoraan Rautuojalle, josta olikin jo myötämäkeä Lankojärvelle.

Rautuojan varresta löysimme mukavan, tuulen tekemän lumikuopan, jossa passasi einehtiä. Ilma oli aika tuiskuinen, hyvin sopiva kartan koekäyttöön, ja jatkui sellaisena kolme päivää.

Lankojärvellä yhytimme susisiskoni Maija Lindholmin (myöhemmin Kihlberg) ja Anja Fallin (myöhemmin Grönfors). Seuraavan kerran tapasimme sitten 40 vuotta myöhemmin.

Kämpä, joka oli siihen aikaan Lankojärven ainut kattolinen suojaja, oli mitoitettu kahdelle. Kun heitä oli jo kolme, menimme vähän matkaa Lankojärven koskien alapuolelle, jonne teimme asennon rakotuliseen. Tytöt kertoivat seuraavana aamuna kuunnelleensa, että ”..vielä se hakkaa...”. Ei ymmärretty siihen aikaan vielä sahan päälle.

Lankojärveltä suunnistimme sitten Rautuojan vartta kohti Maantiekurua ja totesimme, että karttamme piti erinomaisesti paikkansa Maantiekurun yläosien maastoyherössä. Yöksi sitten Sudenpesälle, sille vanhalle. Ja että oli siistiä siellä, arvannette kenen jäljiltä.

Seuraavana päivänä kiertelimme Ukselmakurun varsia ylös Ukselmakuruun, jota jotkut välttävät Pirunportti – nimiseksi, ja sieltä alas Lumikurun laaksoon ja Muorravaarakanruoktulle. Yhtä siistiä oli sielläkin, kaikki viimeisen päälle. Siihen aikaan oli.

Ukselmakurussa oli meitä vastassa sitten viimein kauris aurinkoinen pakkasilma, jota sitten riittikin koko loppuviikon. On hyvin mahdollista, että pidimme Muorravaarakalla leppöpäivän. Kuitenkin teki mieli vähän kauemmaksi, Jaurijoelle ja Vongoivalle, jotka olivat siihen aikaan olevinaan tosi kaukana. Saariselän tuntureitten katsottiin loppuvan Vongoivan Povivaaraan.

Jätimme ahkiot ja puolet muonistamme Muorravaa-

rakkaan ja läksimme kevein (muka) pakkauksin kohti tuota peräsoppea. Alkumatka Muorravaarakalta Anterin latvaan oli hyvä hiihtää, uutta pakkaslunta oli sopivasti nilkkaan asti, mutta Ollin porukan jäljistä ei ollut enää merkkiäkään. Anterin latvasta menimme erästä kurua Siulajoen latvaan.

Myöhemmin olen tullut tuntemaan mainitun kurun nimellä Sihverin lako. Jos tuo nimi ei heti kaikille avaudu, niin muistetaanpa, että tämä ”Sihveri” on ”Itte Lusiferus”. Ja jokainen tämän kurun kulkenut tietää, mikä on todellinen Pirunkuru.

Edelliset kolme pyrypäivää olivat kai sitten tuoneet erikoisen paljon lunta Siuloivan laaksoon ja Jaurille, että ladun tekemisessä olikin sitten tosi työ.

Siulan ruoktu löytyi aivan ohjeen mukaan, että ”seuraatte sitten vanhaa poroaitaa ylös kankaalle, vaikkei uskoisikaan kämppää rakennetun niin kauas joesta”. Vaan siellä se oli. Ja vieraskirjassa oli hauska juttu, kun Olli oli paistanut räiskäleitä vanhassa lapiossa. Oli pakasyö, ja suurehko kämpä oli tosi kylmä, vaikka honkaa paloikin.

Seuraava päivä kuluikin pitkään puunteossa. Illaksi etsimme Vongoivan latvoilta uuden Vongoivan kodan, jonka Antero Tarvainen, susiveli, oli kahdestaan Unto Tovin kanssa rakentanut loppukesällä 1953. Kaminan se taisi saada vähän myöhemmin. Meidän vieraillessamme tässä erittäin lämpimässä ja viihtyisässä turvekammassa kamina oli kyllä paikallaan. Mutta puut olivat kyllä hakusessa, ja kaukana.

Seuraavana päivänä palailtiin sitten Muorravaarakanruoktulle. En kyllä muista, kummalta puolelta Anteripää kierrettiin, mutta suoraan yli ei varmasti tultu.

Kaiken kaikkiaan, tässä uudessa maastossa karttapohjamme oli pitänyt oikein hyvin paikkansa. Sittemmin saatiin Sulo Alakorvalta nimetkin tuntureille.

Karttaa ei paljon tarvittu hiihtäessämme seuraavana päivänä Luirojärvelle, Raappanan kämpälle.

Siitä jatkoimme sitten taas karttaa kokeillen Paasjoen kautta Suomunruoktulle, jossa tapasimme taas ihmisiäkin.

Meillä oli viihtyisä iltapuhde vaihtaessamme kokemuk-siamme.

Vielä kerran seuraavana päivänä testasimme karttaa Suomujoen latvaaharoilta Rumakurun kämpälle, jolloin hiihdimme Rautupään ja Niilanpään välistä komeaa kurua suoraan Luulammelle. Tällä taipaleella oli sen verran pakkaskeli, että teräskiskoiset ahkiomme eivät oikein luistaneet.

Tällä taipaleella Rajalle lienee myös kypsynyt päätös: ” – ja tämä oli sitten vihon – viimeinen talvivaellus!”

Kesävaelluksia kyllä tehtiin, yhdessäkin, ja vielä kauemmas, Jaurijoelle.

Mutta Siulanruoktussa ei kyllä yövytty.

Eero Melto

SAARISELÄN KARTTA

Elli Mäkyne käytti karttaa suunnitellessaan piirustuslautaa. Kuva on hänen arkistostaan

Tutustuessani Elli Mäkyseen ja Imatran Lapinkävijöiden historiaan 1950-luvulta, olen ihastunut ja hämmästyneyt!

Sulo Alakorvalta saatiin Saariselän itäosan nimistöä ja itärajan poroaidan kuvaus

Imatran Lapinkävijöiden Saariselän karttaa tehtiin seitsemän versiota. Viimeistä versiota myytiin yli tuhat kappaletta. Keskeneräisiä versioita annettiin jäsenistölle, koska hyviä karttoja alueelta ei ollut olemassa. Viimeisimpiä versioita lähetettiin myös Sulo Alakorvalle tiedustellen häneltä lisää nimistöä. Hän vastasikin pitkällä kirjeellä.

Meidän karttamme sisälsi varsinaisen kartan lisäksi myös kannet. Näissä kansissa selvitetään Sulo Alakorvalta saadut nimistötiedot ja poroaitatiedot. Ytimekkäästi kartan kansilehtiin on kirjoitettu hyviä ja tarpeellisia ohjeita Lapin erämaassa kulkeville, polttopuiden hankinnasta aina majojen siisteyteen ja tarvittaessa kunnostukseen. Kansissa on pikaohjeina myös kompassilukemat ja etäisyydet Sokostilta muille tuntureille. Jopa vieraskirjan sijainti tietyillä tuntureilla kerrottiin.

Paikannimiin kuuluu hauskoja ja kuvaavia kohteita mm. Laukkunoska, Kannattamanoksa, Muorravaarakan Purnuvaara, Maalpurinoja, Kaarreoja, Akanhärkäkuru, Purnupää, Vesilintupoikainpää, jota myös Vesilintupääksi kutsuttiin, Talkkunan kammi (rajavyöhykkeellä), Tyyryoja, Viinavaara, Vesipää, Kärppäpää, Kärppäjärvet

, Kärppäoja, Ampujoki, Pälkkioja, Pälkkimäpää, Suppu-kotavaara, Hattupää, Vintilätunturi, Pikkutunturi ja Peselmäpalo.

Kirjeestä jäi elävästi mieleen Sara Pieran ja Lokan Alen Muurivaarat. Perimätiedon mukaan molemmat miehet olivat porotokkia vahtiessaan mahdollisesti ajankulukseen nostelleet isoja kiviä muuriksi. Ne ovat toimineet myös jossain mielessä tienviittoina ja rajamerkkeinä, mutta ovat olleet myös voimannäyttöjä. Olivathan nuo miehet olleet huomattavasti muita riskimpiä! Myös Viinavaaralla on tarina: vanhaan kieltolain aikaan on viinakauppias tuonut Venäjältä viinaa ja sattunut siinä vaarassa tulemaan poromiesten asentoon. Siinä sitten on viinat ostettu, loput otettu takavarikkoon ja viinakauppias pantu menemään sinne, mistä oli tullutkin!

Poroaidan kuvaus karttaan oli hyväksi tiedoksi silloisen Neuvostoliiton rajan läheisyydestä.

Gummerus Oy:n Jyväskylässä 2008 painamassa Yrjö Teeriahon kirjassa "Vanhojen karttojen Lappi" on Imatran Lapinkävijöiden Saariselän kartta, seitsemäs versio päivämäärällä 15.02.1961 EMY. Imatran Lapinkävijät saavat olla kiitollisia ja ylpeitä siitä, että Yrjö Teeriaho on ottanut kyseisen kartan teokseensa. Kirjoittaja on myös nostonut hattua tästä kartasta sen tekijöille Elli Mäkyneelle ja Eero Mellolle.

Virve Kinni

Jutun innoittajana ja autenttisenä tietotoimistona olen saanut tavata ja keskustella Elli Mäkyneen kanssa, mistä lämmin kiitos!

YLLÄTYKSIÄ RETKILLÄ

Kyyt varoittivat – kattilat helisivät

Läksimme Anjan kanssa Pokasta katsomaan Taatsin seitaa. Tiessä oli vielä liejuisia paikkoja, mutta pääsimme yli juuttumatta liejuun.

Seita oli erikoinen luonnonilmestys. Oli katsomisen arvoinen.

Seidalta takaisinpäin oli tien vieressä autiotuvan viitta, jossa oli myös erämaapuhelin. Kuollut kyykäärme riippui puun oksassa. Emme kiinnittäneet siihen enempää huomiota, vaan lähdimme käymään katsomassa tupaa.

Tuvan pihassa riippui taas kyykäärme puun oksassa. Se herätti jo vähän huomiota. Mitä nämä merkitsevät? Tuvan ovea raotettua alkoi helinä. Syliin tuli kattilaa, kauhaa, ämpäriä, kippoja jos minkäläistä. Siihen lopetimme tuvan tarkastuksen. Työnsimme kamat sisään ja oven kiinni.

Tulomatalla viittoi mies mäen alla pysähtymismerkkiä. Siellä oli taksiauto liejussa kiinni. Jäimme odottamaan mäen päälle. Auto pääsi viimein liikkeelle. Siinä oli kaksi miestä ja peräkärrä mukana. Kyydissä oli soutuvene.

Pokassa poikkesimme baariin. Kysyimme hoitajalta, tiesikö hän autiotuvan kummallisuuksista. Hän kertoi, että sinne on muuttanut asumaan yksi vähän omalaatuinen erakko. Hänellä oli oma kämpä, mutta se tuli huonoksi. Niin hän muutti siihen Metsähallituksen tupaan.

Meille selvisi, että mies oli ollut hakemassa venettä kylältä. kyyt oli laitettu varoitukseksi puun oksiin, sekä kattilat ovelle merkiksi, oliko kuka käynyt. Vai lienevätkö vallan lukoksi tarkoitettut!

Vene Kiilopään rinteessä

Oli toukokuun loppua. Kävelimme poroerotukselta Kiilopäälle. Rinne oli jo osittain sulaa. Hämmästyimme kovasti, kun polun vieressä oli soutuvene, jota ei ollut siinä menomatalla. Tulimme veneen luokse. siinä vieressä oli kaksi lapinmiestä pitämässä taukoa. Koskispullo oli jäähtymässä vesilammikossa. He kertoivat olevansa viemässä venettä Suomen ruoktulle. heillä ei ollut alueella lupaa ajaa moottorikelkalla. Oli heillä sukset apuna. Ne olivat varmasti tärkeät välineet ohitettuaan Kiilopään rinteeseen.

Meitä oli viisi henkeä ja jokaisella kamera repussa. Jälkeenpäin vasta huomasimme, että sehän olisi ollut hyvä valokuvauskohde.

Sattumuksia Suomen retkellä

Läksimme Anjan kanssa Kiilopäältä käymään Suomen ruoktulla. Oli kesäkuun alkua. Alkumatka oli sulaa maata, mutta kun lähestyimme Suomua, niin alkoi olla lunta. Monessa paikassa oli niin paksult, että piti kierrellä kinoksia. Oli lämmin päivä.

Edelliset kävijät olivat olleet Suomulla viikkoa aikaisemmin. Liikkuivat vielä suksilla.

Ajattelimme, että nyt on rauhasaa viettää ruoktun pihassa lepoetki ja ruokatauko. Silloin alkoi kuulua mönkijöiden jyrinää. Niitä tuli kaksi peräkkäin Rautulammel-

ta päin ja jatkoivat Porttikoskelle. Erämaan rauha oli rikkoontunut.

Lähdimme takaisin eri reittiä Kopsuslammin kautta.

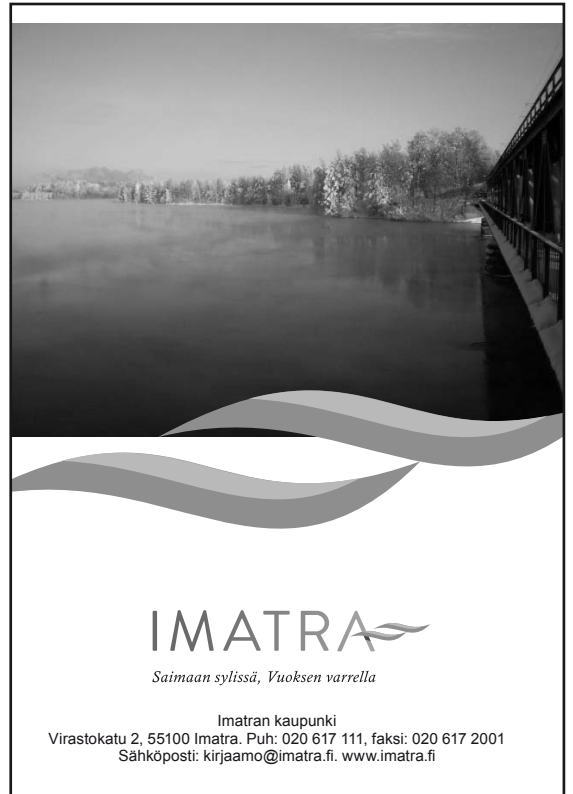
Toisessa Suomen tuvassa oli edellisten kävijöiden merkintä, että he lähtevät köysien avulla ylittämään Suomua tuvan kohdalta. Jos ei toisessa tuvassa ole merkintää, niin he ovat hukkuneet. Eivät varmaan tienneet ylityspaikkaa ruoktun luona.

Kävelimme loppumatkan polkua pitkin. Tulimme Kaksilauttasan ylityspaikalle. Siinä ei ollutkaan siltaa, vaan työmaa käynnissä. Mitä nyt teemme? Kello oli kaksikymmentäyksi kolmekymmentä. ilma alkoi olla jo viileätä. kiertö Kaksilauttasan kautta lisäisi matkaa lähes viisi kilometriä.

minä en ollut vielä silloin hoksannut sauvojen käyttöä. Kävelin vain Buranan avulla, ja niitä oli mennyt jo useita kappaleita matkalla.

katselin siltalankkuja. sellainen varmaan ylettyisi joen yli. Ensimmäinen yritys epäonnistui, mutta toinen onnistui. pääsimme sitä myöten yli ja pääsimme jatkamaan matkaa. Kiilopää oli lähellä.

Leo Tolvanen

IMATRA

Saimaan sylissä, Vuoksen varrella

Imatran kaupunki
Virastokatu 2, 55100 Imatra. Puh: 020 617 111, faksi: 020 617 2001
Sähköposti: kirjaamo@imatra.fi. www.imatra.fi

MITALISADETTA

Imatran Lapinkävijöitten 60 – vuotisjuhlassa 19.11.2011 palkitaan Suomen Ladun ansiomitaleilla ja yhdistyksen standaaareilla seuraavat henkilöt yhdistyksen hyväksi tehdystä työstä:

Pronssinen ansiomitali:

Hintsanen Nanna
Huolman Heikki
Hämäläinen Kari
Ikäheimonen Liisa
Kaksonen Osmo
Kaksonen Paula
Kanervo Marja – Leena
Karjalainen Timo
Kinni Virve
Kirjonen Jukka
Kosonen Jouko
Lankinen Seija
Malinen Heidi
Malinen Raili
Markkula Saara
Pakarinen Maija
Parviainen Liisa
Parviainen Veikko
Patrikka Olavi
Pesonen Ritva
Pio Ritva
Sarkanen Pekka
Schalin Eila
Siira Sinikka
Siitonen Reijo
Vainikka Tarja

Hopeinen ansiomitali:

Ikäheimonen Erkki
Kauppinen – Miikki Kati
Koho Sisko
Kohonen Ritva
Lajunen Irma
Lehtinen Markus
Lifländer Arja
Pesonen Ilmo
Ruokolainen Sirkka
Skutnabb Juhani
Virkkunen Veijo

Kultainen ansiomitali:

Kohonen Matti
Liikkanen Heli
Louhelainen Lahja
Louhelainen Toivo
Myyryläinen Kari
Oinonen Tarja
Verta Raimo

Imatran Lapinkävijöitten standaaari:

Parkkonen Hannu
Peltonen Eero

Tuula Rahkoselle on luovutettu standaaari 30.06.11

Imatran Lapinkävijöitten kunniajäseneksi kutsutaan:
Siira Hannu

LAPINMAJOJEN KUULUMISET TÄLTÄ VUODELTA

Tämän vuoden maja - arvontoihin osallistujia on ollut kiitettävästi. Syyskuun loppuun majavarauksia on tehty vuoden alusta Ylläkselle 29 viikkoa, Saarihelyyn 31 viikkoa ja Outalatuun 7 viikkoa. Tämän vuoden lopulla vapaana olevia viikkoja on vielä vapaana loka - ja joulukuussa. Lapinkävijöiden nettisivuilla on ajan tasalla oleva varaustilanne. Majojen käyttäjiltä on tullut enimmäkseen myönteistä palautetta majojen siisteydestä ja varustuksesta. Televisioiden uusimiseen on oltu tyytyväisiä. Saarihelyn keittiötason poistamisesta on tullut toivomuksia, että tilalle tulisi saada vastaava pöytä/kaappi, jossa tavaroita voisi säilyttää majaviikon aikana.

Majojen siivouspalveluita ei tämän vuoden aikana ole käytetty, vaan siivoukset on tehnyt remonttiryhmä. Jäsenet ovat myös omalla majaviikollaan pesseet muun muassa majan verhoja ynnä muuta. Kiitos siitä majankäyttäjille. Palautetta majojen kunnosta, tarvikkeista ja varusteista pyydän ilmoittamaan majanhoitajalle. Eläinten vieminen majoille on kielletty. Toivotaan Lapinkävijöiden käyttävien näitä meidän majojamme hyväkseen Lapin kauniissa maisemissa.

Sirkka Ruokolainen
majanhoitaja

KORJAUSMATKA YLLÄS – JUMPURAAAN

Lapinmajatoimikunta teki kesäisen korjausmatkan Ylläs – Jumpuraan heinäkuun alkupäivinä. Matkalla olivat mukana Hannu, Kari, Reino, Osmo ja Heikki. Kevään aikana oli kartoitettu työt ja tarvikkeet, ja Heikki oli pyytänyt tarvikkeista tarjoukset eri liikkeistä. Osmo ja Heikki kävivät ostamassa tarvikkeet, ja Hannu oli hoitanut tila – auton ja majoituksen vuokrauksen. Lähtöä edeltävänä iltana Hannu ja Heikki lastasivat auton. Pieni probleema ilmeni: eihän se uusi saunan ovi mahtunut sisään! Onneksi autosta sai yhden penkin pois, niin johan rupesi mahtumaan.

Sunnuntaina 10.07 Hannu starttasi auton kello 03.30 ja lähti keräämään porukkaa kyytiin. Kaunis aamu saatteli meitä matkaan. Eipä tullut montakaan autoa vastaan ennen Joensuuta. Aamukahvit juotiin Juuassa ja vaihdettiin kuskia. Miehet tankattiin Ranualla ja auto Rovaniemellä. Eipä tarvinnut navigaattoria, sillä niitä oli omasta takaa. Kuorossa huudettiin kuskille: ”sata metriä, käänny oikealle (tai vasemmalle)”.

Kello 15.00 saavuimme perille Ylläs – Jumpuraan. Kuorapurkamisen jälkeen oli vuorossa majoittuminen aivan lähelle, Tuohikadulle. Paikka oli melko uusi ja hyvin varusteltu. Ensilöylyt saunassa, kiuas hetivalmis, miehet saunaan, ja kohta löylyt loppuivat! Tässäpä meille kaikille pieni oppi: kun menet utueen paikkaan, tutustu ensin käyttöohjeisiin.

Maanantaina kahdeksalta aloitettiin työt kämpän tyhjennyksellä. Kaikki kalusteet vietiin ulos terassille, omille ja vähän vieraillekin. Parven portaat irroitettiin ja roudattiin ulos. Paikkoja sekä kalusteita suojattiin kevytpressuilla. Lattioiden, ikkunanpuitteitten, parven portaiden, halkovajan ja varaston lattian hionta aloitettiin. Vesikaton palojen ja jiirien saumojen liimauksia korjattiin. Saunaan vaihdettiin uusi ovi, vanha pilkottiin takkapuiksi. Lattia pohjalakattiin. Opittiin jopa käyttämään astianpesukonetta, vaikka sen käyttöohjetta ei löytynyt mistään.

Kulttuuria illalla! Joku äkkäsi paikallisesta mainoslehdessä, että Ylläsjärven rannalla olisi yhteislauluilta. Sinne vaan mukaan, vaikka ei meillä ollut sitä miesten perinteistä laulukirjaa edes mukana. Paikallinen trubaduuri Kauno Kaulanen laulatti, ja paikalla oli parikymmentä laulajaa. Olimme ilmeisesti tervetulleita tilaisuuteen, koska saimme kutsun tulla torstaina hemmotteluiltaan savusaunaan ja kylpytynnyriin. Tiistaina työt jatkuivat. Terassi hiottiin ja maalattiin, halkovaja maalattiin, lattia lakattiin ja vaihdettiin vessan valaisin. Sitten havaittiin, että lämminvesivaraaja ei toimi. Korjaus tilattiin, mutta saatiin väliaikaisesti toimimaan. Ylläsjärven Sähkö korjaa, kunhan saa varaosan. Vessaan laitettiin uusi peili, saunan ovi listoitettiin, karmit lakattiin ja välitila laotoitettiin. Keskiyötyö työt jatkuivat rivakasti. Varaston komero korjattiin. Reino järjesteli varaston uudelleen ja rakenteli naulakoita lisää. Siistiä tuli. Heikki ahersi saunan pesutilojen kimpussa; oli laatoituksen korjausta ja saumausta. Lakkaukset jatkuivat. Ikkunat pestiin ulkoa. Siivoushommia riitti joka päivälle. Kattoliimaa ynnä

Maja kaipasi kohennusta myös ulkopuolelta
kuva: Hannu Siira

muita pientarvikkeita piti vielä käydä ostamassa Äkäslompolosta.

Torstaina katon liimaus jatkui, kuivauskaapin ilmaputki korjattiin, kalusteita lakattiin, terassin pöytä ja portaat maalattiin. Suursiivous tehtiin; petivaatteet tampattiin, ikkunat pestiin sisältä ja kalusteet asennettiin. Auto lastattiin kotimatkaa varten. Likaiset matot ja verhot pakattiin kyytiin. Hannu pesi ne täällä lmatralla. Kiitos Hannulle.

Saunalenkille läksimme kiipeämään Yllästunturiin. Aurinkopaikan terassilta katselimme maisemia. Ylläsjärven savusauna kiinnosti kovasti. Siellähän oli se hemmotteluilta, johon meidätkin oli kutsuttu. Hannun ihmekeikarit olivat kovassa käytössä, kukin oli näkevinään vaikka mitä. Tulihan se minunkin vuoroni katsella, mutta eihän sieltä näkynyt kuin pieni savu tai usva nousemassa.

Perjantaiamuna oli kotiinlähtö jo kaikilla mielessä, kun kaikki olivat hereillä ennen kuutta. Lopputöitä oli vielä tehtävänä. Lakkaa vielä pöytään ja tuoleihin, makuuhuone, terassit, pihamaa ja ympäristö siivottiin.

Kotimatalle pääsimme lähtemään kello kymmeneltä. Kotimatka sujui oikein hyvin, niin kuin koko reissukin. Kiitokset kaikille mukana olleille. Hyviä lomapäiviä kaikille Ylläs – Jumpurassa.

Osmo Kaksonen

Kuvakulmaa katon korjaamiseen
kuva: Hannu Siira

*Lapinkävijöitten mieskvartetti lauluillan vietossa
kuva: Reino Ylä - Mononen*

Teknosafe

TURVALLISUUDEN VUOKSI

Teknosafe Oy | Sauramonkuja 1 | 55800 Imatra | Puh. 05 680 7700
Fax 05 680 7750 | info@teknosafe.fi | www.teknosafe.fi

IMATRAN LAPINKÄVIJÄT RY LAPINMAJOJEN ARVONTASÄÄNNÖT:

1. Arvontaan voi osallistua vain yhdistyksen ykkösjäsen, kun on ollut jäsenenä yhden vuoden ja maksanut jäsenmaksun. Majaviikon varanneen jäsenen on oltava majaviikolla mukana. Majan luovuttamisesta toisen käyttöön langetetaan varaajalle ja majalla majoittuville kolmen vuoden käyttöoikeuskarenssi.
2. Jokainen viikko on majakohtaisesti oma arvontansa. Maja kohti voi osallistua kolmen eri viikon arvontaan. Voiton osuessa kohdalle jää pois lopuista majaviikkojen arvonnoista.
3. Ensin arvotaan viikko, jolle on eniten hakijoita ja jossa on mukana kaikki majat. Seuraavana viikko, jolle on toiseksi eniten hakijoita ja jossa on mukana kaikki majat ja niin edelleen.
4. Karenssi vuosi (kaksi arvontakautta) tulee voimaan, jos on käyttänyt aikatariffiviikon 1 tai 2.
5. Arvonnan jälkeen vapaiksi jääneet viikot ovat kaikkien vähintään 1 vuoden jäsenenä olleiden varattavissa.
6. Vapaaviikon ja rahapalkkion ansainneet voivat varata vapaita viikkoja arvonnin jälkeen luokista 3 ja 4. Jos 1 tai 2 luokan viikko jää käyttämättä, voidaan myös niitä antaa vapaaviikon ansainneen käyttöön. Tällöin majaviikosta peritään 100 €. Varauksen näissä tapauksissa voi tehdä aikaisintaan kaksi viikkoa ennen majoittumista.
7. Majaviikkoa tammi – toukokuun väliseltä ajalta hakevan jäsenen nimi arvontaa varten on toimitettava lapinmajojen hoitajalle syyskuun loppuun mennessä ja kesä – joulukuun viikkoja hakevan huhtikuun loppuun mennessä.
8. Varausmaksu ja loppuerä suoritetaan lapinmajojen hoitajan lähettämien pankkisiirtolomakkeiden mukaisesti.
9. Majavarauksen peruutustapauksessa, jos se tapahtuu myöhemmin kuin 14 vrk ennen varausviikon alkua varausmaksua ei palauteta. Varausmaksu palautetaan vain vakavan ja ylivoimaisen esteen vuoksi, tai sairaustapauksissa lääkärintodistusta vastaan.
10. Johtokuntaan ja / tai toimikuntaan tai muuhun toimeen valittu henkilö saa osallistua kyseisenä vuonna halutessaan lomaviikon arvontaan yhteensä kolmella lisäarvalla, joita voi käyttää joko kevät - tai syysarvonnassa.
11. Mahdolliset epäselvyydet sääntöjen tulkinnoissa ratkaisee lapinmajatoimikunta. Arvonnat suorittaa lapinmajatoimikunta.

LAPINMAJOJEN HINNAT 2012

Hinnat Saarihelyssä, Ylläs – Jumpurassa ja Outaladussa

Aikatariffi 1 470 € / viikot 13 – 16, 37 ja 38 (varausmaksu 50 €)

Aikatariffi 2 370 € / viikot 8 – 12, 17, 36, 39, 52 (varausmaksu 50 €)

Aikatariffi 3 270 € / viikot 1 – 7, 18, 19, 25, 26, 29 – 35, 40, 46 -51 (varausmaksu 50 €)

Aikatariffi 4 140 € / viikot 20 – 24, 27, 28, 41 – 45 (varausmaksu 30 €)

Tilapäiseen majoittumiseen on mahdollisuus, jos maja (majat) on vapaa!

Tällöin veloitetaan majamaksuna 25 € / henkilö / vuorokausi.

RETKIÄ VUODELLE 2012

Viikonloppuretket

11.-12.02.2012

Potkukelkkailu- ja luisteluretki Linnasaaren kansallispuistoon. Majoitus Lapinsalmessa, Lomakeskus Järvisydämen 10 hengen mökissä. Kick park-potkukelkkoja ja luistimia voi vuokrata Järvisydäimestä.

Ruokailla voi ravintolassa. Omien ruokien kokkaaminen on myös mahdollista. Jäärata on aurattuna Järvisydämen ja Oravin välillä. Vetäjänä Nanna Hintsanen puh.044 087 7577 ja Hannu Siira puh.040 556 5259. Ilmoittaudu joulukuun loppuun mennessä.

30.3-01.04.2012

Hiihtoretki Patvinsuon kansallispuistoon. Tiedustelut puh. 040 5565259 Hannu Siira

Lapinretket

02.-09.06.2012

Hiirenkorvaretki Saariselälle. Hotellimajoitus. Tehdään päiväretkiä, Saariselän eri puolille, sekä keskiyön retki Rautulammen suuntaan. Matka tehdään pikkubussilla. Vetäjänä Hannu Siira puh.040 556 5259 Ilmoittaudu tammikuun loppuun mennessä.

14.-22.09.2012

Ruskaretki

Rinkkavaellus Lemmenjoelle. Vetäjänä Tuula Rahkonen puh.040 099 7055. Samalla bussilla mennään Karigasniemelle, josta on varattu SuomenLadun omistuksessa oleva Akumaja majapaikaksi. Majalta käsin tehdään päiväretkiä lähialueelle. Retken vetäjänä toimii Martti Heinonen puh. 040 075 4102. Ilmoittautua voi vaikka heti, mutta viimeistään toukokuun loppuun mennessä. Bussiin otetaan mukaan myös kyytiä tarvitsevia omatoimiretkelijöitä.

Muita retkiä

28.09.2012

Koko perheen kuutamoretki Lammassaareen, jossa kahvitarjoilu ja makkaranpaistotulet.

07.10.2012

Kaikenikäisten ja kaikenkuntoisten yhteisretki Huuhanhietikolle. Maksuton bussikuljetus. Perillä nokipannukahvit lettujen kera.

Retkivarusteiden hinnat

Sukset	5 €/vko	3 €/vkonloppu	
Ahkio	10 €/vko	5 €/vkonloppu	
Telttalaavu	10 €/vko	5 €/vkonloppu	
Rinkka	8 €/vko	5 €/vkonloppu	
Keitin	3 €/vko	2 €/vkonloppu	
Suksiboksi	10 €/vko	5 €/vkonloppu	
Lumikengät	10 €/vko	5 €/vkonloppu	3 €/pvä
Luistimet	10 €/vko	5 €/vkonloppu	3 €/pvä

Tiedustelut: **Tuula Rahkonen** puh 0400 997 055

VUOSIKOKOUS 2011

Imatran Lapinkävijät ry:n syyskokous pidettiin torstaina 27.10.2011 kello 18.30 Stora Enson Kaukopään tehtaan koustila Ensolassa. Paikalle oli saapunut 25 yhdistyksen jäsentä.

Yhdistyksen puheenjohtaja Martti Heinonen avasi kokouksen ja toivotti osallistujat tervetulleiksi.

Reijo Siitonen kertoi EU – projektista, jossa tehdään yhteistyötä Imatran, Lappeenrannan ja Svetogorskin kaupunkien, Viipurin piirihallinnon, Amiraaliteetin kaupunginosan Pietarista, Etelä – Karjalan Liikunta – ja Urheilun, Itä – Suomen koulun ja Saimaan Humanistisen Ammattikorkeakoulun kanssa liikunnan, kulttuurin, nuorisotyön ja opetuksen sarjoilla kolmen vuoden ajan noin miljoonalla eurolla. Kehittää eri toimikunnissa mahdollisia yhteistyömuotoja. Yhdysesikilö: Juha – Pekka Ruokonen, e-mail: juha-pekka.ruokonen@lappeenranta.fi.

Kokouksen puheenjohtajaksi valittiin Reijo Siitonen ja sihteeriksi Virve Kinni. Pöytäkirjan tarkastajiksi ja ääntenlaskijoiksi valittiin Maija Pitkänen ja Kari Hämäläinen.

Johtokunnan ja toimikuntien toimintasuunnitelmat vuodelle 2012 vahvistettiin esitetyssä muodossa.

Hyväksyttiin johtokunnan esitys pitää toimihenkilöille maksettavat palkkiot ennallaan. Hyväksyttiin johtokunnan esitys noudattaa Suomen Ladun käytäntöä kilometrikorvausten maksamisessa.

Osanottomaksut korvataan sovittuihin valtakunnallisiin tapahtumiin johtokunnan hyväksymisen jälkeen.

Johtokunnan esityksen mukaan päätettiin jäsenmaksuja korottaa seuraavasti: Henkilöjäsen 20,00 €, perhemaksu 32,00 €, rinnakkaisjäsen 13,00 €, nuorisojäsenmaksu ennallaan 7,00 €.

Yhdistyksen varainhoitaja Ilmo Pesonen esitteli talousarvioesityksen vuodelle 2012. Keskustelua käytiin lapinmajojen kunnosta ja tulevaisuudesta. Johtokunta selvittää Raahenmajan osakkeet. Yhdistys todettiin vakavaraiseksi. Talousarvio hyväksyttiin.

Yhdistyksen puheenjohtajaksi vuosille 2012 – 2013 valittiin yksimielisesti Martti Heinonen. Johtokuntaan valittiin vuosiksi 2012 – 2013 Arja Lifländer, Hannu Siira, Ritva Pesonen ja Pekka Sarkanen. Vuodeksi 2012 valittiin Tuula Rahkonen ja Reino Ylä – Mononen. Johtokunnassa jatkavat vuonna 2012 Ilmo Pesonen ja Heikki Huolman. Varajäseniksi vuodelle 2012 valittiin Sirkka Ruokolainen ja Virve Kinni

Tieto kokouksista sekä pöytäkirjat lähetetään pyöräilytoimikuntaan Maija Pitkäselle.

Toiminnantarkastajaksi valittiin Tarja Oinonen ja varatoiminnantarkastajaksi Maija Juusola.

Nimettiin 7 toimikuntaa ja niihin jäseniä seuraavasti:

Retkitoimikunta: Hannu Siira, Tuula Rahkonen, Nanna Hintsanen, Olavi Patrakka, Maija Pakarinen, Martti Räisänen ja Arto Vilkkö.

Melontatoimikunta: Tuula Kotola, Markus Lehtinen, Pekka Sarkanen Irmeli Pelkonen ja Tuija Hämäläinen.

Tiedotustoimikunta: Arja Lifländer, Tuula Rahkonen, Jukka Kirjonen ja Heli Liikkanen.

Ollinmajan hoitajaksi valittiin Tuula Rahkonen, Marja – Leena Kanervo, Ritva Pio, Jouko Kosonen Virve Kinni ja Reino Ylä – Mononen.

Emäntätoimikunta: Paula Kaksonen, Sirkka Ruokolainen, Eila Schalin ja Seija Lankinen.

Lapinmajatoimikunta: Sirkka Ruokolainen, Martti Heinonen, Heikki Huolman, Hannu Siira, Timo Karjalainen, Osmo Kaksonen, Risto Pajari ja Reino Ylä-Mononen.

Pyöräilytoimikunta: Kari Myyryläinen, Maija Pitkänen, Reijo Siitonen, Jyrki Miikki ja Laura Aunola.

Ollinmajan hoitajaksi valittiin Tuula Rahkonen ja Lapinmajojen hoitajaksi Sirkka Ruokolainen.

Jäsensihteerinä jatkaa Jukka Kirjonen.

Koko yhdistyksen leikekirjaa hoitaa tiedotustoimikunta ja melontaretkien leikekirjaa melontatoimikunta.

kanoottivajaa hoitaa melontatoimikunta, kunnes löydetään uusi kanoottivajanhoitaja.

Keskusteltiin Lapinmajojen arvontasäännöistä. Kohta 5: majaviikon hinta pidetään ennallaan 100 €. Kohta 9: kolme lisäarpaa voi käyttää, vaikka olisi karensivuosi normaaliarvonnassa.

Kaikkiin Imatran Lapinkävijöitten majoihin on eläinten vieminen kielletty. Tiedotetaan asiasta ajoissa ennen majoitumista. Sääntöjä toivotaan noudatettavan.

Päätettiin jatkaa entistä menettelyä kokouskutsujen ja tiedonantojen julkaisemisesta. Niistä ilmoitetaan Uutisvuoksen ilmaisjakelunumerossa sekä yhdistyksen internet – sivuilla.

Johtokunnan järjestäytymiskokouksessa 27.10.2011 valittiin varapuheenjohtajaksi Reino Ylä – Mononen, varainhoitajaksi Ilmo Pesonen ja sihteeriksi Ritva Pesonen.

IMATRAN LAPINKÄVIJÄT RY: TOIMINTASUUNNITELMAT VUODELLE 2012

Yleinen toimintasuunnitelma

Suomen Ladun kevätpäivät ja -liittokokous 21.4.-22.04.2012

Suomen Ladun syyspäivät ja -liittokokous 20.10.-21.10.2012

Osallistutaan Suomen Ladun järjestämille kursseille

Osallistutaan EKLUn järjestämille kursseille.

Latualueiden kokoukset ja koulutustilaisuudet.

Järjestetään eri teemoilla iltatilaisuuksia.

Osallistutaan paikallisiin ja lähiympäristön liikuntapahtumiin.

Osallistutaan Vapepan toimintaan.

Osallistutaan Pyhät Polut Ry:n vaelluksiin

Retkitoimikunta

Sunnuntairetket: Sunnuntairetkiä järjestetään kevät ja syyskaudella 1-2-kertaa kuukaudessa. Retkikutsut julkaistaan Uutisvuoksen seurapalstalla ja yhdistyksen nettisivulla.

Viikonloppuretket: 11.-12.02.2012 Potkukelkkailu ja luiseteluretki Linnasaaren kansallispuistoon. Majoitus Lapinsalmessa, Lomakeskus Järvisydämen 10hengen mökissä. Vetäjinä Nanna Hintsanen ja Hannu Siira

30.3-01.04.2012 Hiihtoretkeä Patvinsuon kansallispuistoon. Mökkimajoitus.

Lapinretket: 02.-09.06.2012 Hiirenkorvaretki Saariselälle. Hotellimajoitus. Tehdään päiväretkiä Saariselän eri puolille, sekä keskiyön retki Rautulammen suuntaan. Matka tehdään pikkubussilla. Vetäjinä Hannu Siira.

14-22.09.2012 Ruskaretkiä Lappiin. Rinkkavaellus Lemmenjoelle, vetäjinä Tuula Rahkonen. Samalla bussilla mennään Karigasniemelle, josta on varattu Suomen Ladun omistuksessa oleva Akukammii majapaikaksi. Vetäjinä toimii Martti Heinonen.

Bussiin otetaan mukaan myös kyytiä tarvitsevia omatoimiretkeilijöitä.

Tapahtumat: 28.09.2012 koko perheen kuutamoretkeä Lammassaareen, jossa kahvitarjoilu ja makkarapaistot.

07.10.2012 Kaikenikäisten ja kaikenkuntoisten yhteisretkeä Huuhanhietikolle.

Maksuton bussikuljetus. Perillä nokipannukahvit lettujen kera.

Melontatoimikunta

Keskiviikon iltamelonnan

Kanootinvuokraustoiminta

Melontaretkien järjestäminen

Suomi Meloo -tapahtumaan osallistuminen

Erämelonnan SM -kilpailuun osallistuminen

Talkoiden järjestäminen

Retkimelontakurssin järjestäminen keväällä 2012

Ohjaajakoulutus

Viikottainen kuntomelonta

Kerran kuukaudessa lasten melontaretki Lammassaaren laavulle

Pyöräilytoimikunta

Pyöräilykausi 2012 avataan 7. toukokuuta, jolloin on ensimmäinen maanantain iltapyöräily. Retken aikana opastetaan perusasioita alkavan kesän pyöräilyyn.

Kuutostien varteen on valmistumassa uusin opastein varustettu "Laaturaitti" Ruokolahden ja Luumäen välille. Kesän aikana tutustutaan raittiin ja raitin erityiskohteisiin.

Sunnuntaipyöräilyt ovat 1 - 2 kertaa kuukaudessa.

Helatorstaina 17.5 ajetaan päiväpolkaisu.

Yöttömän yön pyöräily ajetaan vuoden 2011 tapaan myöhäisenä iltapyöräilynä kesäkuussa.

Sunnuntaipyöräily Äitsaarelle toteutetaan mahdollisuuksien mukaan Äitsäpäivänä Jäppilänniemen taidetien pyöräily 6.7.

Museotien pyöräily poljetaan museotiepäivänä.

Pyöräilykausi päättyy syyskuussa.

Edellisten lisäksi on suunnittelussa:

Kehitetään lähialueyhteistyötä Imatran ja Svetogorskin kaupunkilaisten kesken erityisesti aikuisten terveysliikuntana / pyöräilynä "Step Up" -hankkeen avulla.

Kaksoiskaupunkipyöräily Svetogorskiin ajetaan elokuun alussa aiemmista vuosista poikkeavalla ohjelmalla. Tapahtuman tarkempi suunnittelu on jo käynnissä.

Pyöräilyviikolla järjestetään teematapahtuma.

Autottomana päivänä toteutetaan teematempaus.

Tarkempi ohjelma ilmestyy ennen pyöräilykauden alkua.

Ollinmajatoimikunta

Ollinmaja pidetään auki hiihtokauden ajan.

Majalla ylläpidetään kahvilapalveluja talkoovoimin.

Talkoolaisille järjestetään yhteinen koulutustilaisuus hiihtokauden alussa.

Erillisinä tapahtumina järjestetään:

Lapinlauluilta tammikuussa

Laskiaisrieha laskiaissunnuntaina

Ollinmajahiihto 11.2

Osallistutaan Imatran kaupungin järjestämään Majahiihtoon 19.2

Osallistutaan Erähiihtoon 25.2

Kuutamohiihto torstaina 8.3

Latukirkko 11.3

Ollinmajatoimikunta osallistuu:

Muumi - hiihtokoulun järjestämiseen

Tammikuussa Muumi - hiihtokoulun jatkokurssien ja lumikenkäilykurssin järjestämiseen

Huhtikuussa Metsämörriohjaajakurssin järjestämiseen
Etelä - Karjalan Luonnonsuojeluyhdistyksen järjestämään pöllöretkeen ja mahdollisiin muihin tilaisuuksiin
Ollinmajalla järjestetään talkoita hiihtokauden lopussa, kesällä ja syksyllä.

Yritetään keksiä Ollinmajalle toimintaa myös hiihtokauden ulkopuolella.

Ollinmajalle rakennetaan uusi varaava takka, jolla lämmityskuluja saadaan pienennettyä.

Lapinmajatoimikunta

Hoitaa majaviikkojen vuokraustoiminnan jäsenille.
Suorittaa majaviikkojen arvonnat touko – ja lokakuussa.
Valvoo yhdistyksen omistamien osakkeiden kuntoa ja kartoittaa korjaustarpeet.

Emäntätoimikunta

Emäntätoimikunta toimii pyynnöstä erilaisissa tilaisuuksissa ja talkoissa; valmistaa ruokaa, keittää kahvia sekä paistaa lettuja ja pullaa tarpeen mukaan.

Tiedotustoimikunta

Yhdistyksen kevättiedote huhtikuussa ja syystiedote syyskuussa.

Tiedotustoimikuntaan tarvitaan ATK – taitoinen henkilö (henkilöitä), joka pystyy tekemään nykyaikaisen tiedotteen, sekä perinteisessä että sähköisessä muodossa.
Lapinkävijä - lehti joulukuussa (myös sähköisessä muodossa)

Yhdistyksen kotisivujen ylläpitäminen internetissä
Yhdistyksen leikekirjan hoitaminen

OSOITEMUISTIO

Puheenjohtaja

Martti Heinonen
puh 05 473 2063
gsm 0400 754 102
heinonen.martti@gmail.com

Sihteeri

Ritva Pesonen
gsm 040 757 9701
ritu.pesonen@pp.inet.fi

Varainhoitaja

Ilmo Pesonen
gsm 0400 656 911
i.pesonen@pp.inet.fi

Jäsensihteeri

nettisivujen hoitaja
Jukka Kirjonen
gsm 0400 678 999
jukka.kirjonen@pp.inet.fi

Tiedotustoimikunta

Arja Lifländer
gsm 040 845 3824
aliflander@gmail.com

Retkitoimikunta

Hannu Siira
puh 05 436 9061
gsm 040 556 5259
hannu.siira@pp1.inet.fi

Melontatoimikunta

Pekka Sarkanen
gsm 040 747 2009
pekka.sarkanen@pp.inet.fi

Kanoottivajanhoitaja

Melontatoimikunta hoitaa vajan toistaiseksi.
gsm 040 532 2077 melontakaudella

Pyöräilytoimikunta

Maija – Liisa Pitkänen
gsm 0400 650 720
maija-liisa.pitkanen@pp.inet.fi

Lapinmajojen hoitaja

Emäntätoimikunta
Sirikka Ruokolainen
gsm 050 326 5587
ruokolainen.sirkka@elisanel.fi

Ollinmajan hoitaja

Ollinmajatoimikunta
Retkivarusteiden hoitaja
Tuula Rahkonen
gsm 0400 997 055
jahvapahva@gmail.com
gsm 040 532 2077 hiihtokaudella

Imatran Lapinkävijät netissä:

<http://Yhdistykset.etela-karjala.fi/imlapink/>

Tietoa myös Suomen Ladun kautta:
www.suomenlatu.fi

Suomen Latu

Radiokatu 20
00240 Helsinki
puh vaihde 044 722 6300

JÄSENSIHTTEERIN TERVEISIÄ

Muistithan, että jäsentiedotteet voit saada myös suoraan sähköpostiisi paperiversion sijaan? Moni jäsenistämme on jo hyödyntänyt tämän mahdollisuuden. Sähköposti on nykyaikainen ja kätevä tapa tiedonkulkuun ja onhan se myös ekologisempi vaihtoehto! Ilmoittele halukkuudestasi vastaanottaa tiedotteet sähköisesti osoitteeseen: jukka.kirjonen@pp.inet.fi

Terveisin,
Jukka Kirjonen

Lomaile missä lomailet, asiakkaanamme hoidat pankkiasiasi aina yhtä helposti

Nordea Pankki -Suomi Oy

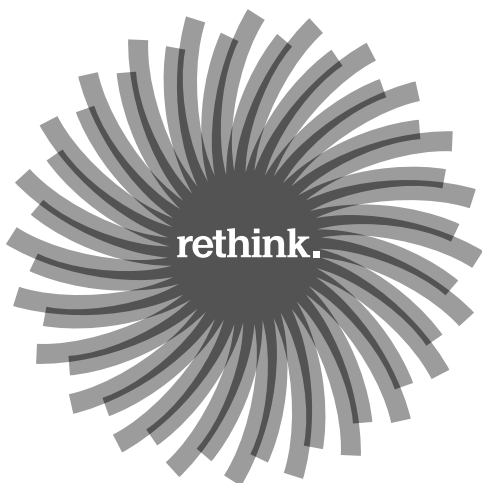
Nordean kortilla maksat ostoksesi ja nostat käteistä automaateista.
Verkkopankissa maksat laskusi ja Asiakaspalvelu palvelee sinua puhelimitse numerossa **0200 3000** (pvm/mpm) ma–pe klo 8–20.

Imatra,
Imatra-Vuoksenniska
nordea.fi

Nordea

OVAKO

IMATRA

STORAENSO

*”Hän antaa enkeleilleen
käskyn varjella sinua,
missä ikinä kuljet.”*

Ps. 91: 11

*Rauhallista joulua,
onnea vuodelle 2012!*

Onnea ja vireyttä Lapinkävijöille jatkossakin!

mapena

**Vuoksenniskantie 83. Puh. (05) 4333 633
Palvelemme ma-pe 9-17, la 9-13**

Itella Posti Oy

Itella Green

